

VOR UNGDOM

SPEJDERNES MAGASIN

1917

JULI

NR. 10

A/S **Knud Riise, Skindbeklædningsfabrik,**
 Boldhusgade 1 (ved Stranden);

anbefaler prima Skindbeklædning.

samt vind- og vandtætte

VINDJAKKER

HVAD ENHVER SPEJDER BØR VIDE!

at nu er det Tiden at købe
 Regnbrakker, Vindjakker, Stortrøjer, Knæbenklæder, Hammond-
 benklæder, Viklers, Rygsække og Elektriske Lommelygter.
 Enkeltmands Forbindparker à 30 Øre.

Bemærk: Hammondbenklæder af Vindstof til Cycle- og Sports-
 brug er uundværlige for enhver Skoleelev.
 Forlang Prislister tilsendt

SPEJDER-DEPOTET

NØRREGADE 14 - KØBENHAVN K. - TELEFON 3186.

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Kakkelovnsmanden

bør

104, Sølvgade 104.

Ring op:

Byen 1102 u.

Chr. Jensen

J. Pedersens Udstyrsmagasin

Billigst Kontant-
 og Rate-Betaling

Guldbergsgade 41. ved C. Christensen

Nørrebro
største Lager af brugt Fodtøj
 23, Jægersgade 23

B. D. Leerbech's Eftf.

Ekvipering til Dreng og unge Herrer.
 Reglementerede Marinedragter.
 Grundlagt 1848.

Holmens Kanal 22. Tlf. Byen 3333

Husk!

Den elektriske Rulle. Fiolstræde 27.
 Telefon Byen 5245 y. C. HENDEL

Gardiner & Portierers

ophænges. MØBLER betrækkes.
 11, Helgolandsgade 11.
 1113 x. Telefon Vester 1113 x.

J. WINBERG

**Jeg vasker
 mig aldrig**

med andre Sæber end
 den ægte Xeroform fra
Worning & Petersen i Vejle.

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
 og engelske do. med Gobelinstof.
 Specialitet: Overpolstrede Møbler.

A. VELDEN,

Strandvej 187. Telf. Helrup 75.

Vidunder - Værkstedet

anbefaler sig med

Reparation af alle mekaniske Maskiner
 samt Instrumenter

Autogen Svejsning

A. Stepp-Hansen

Førhen Værktøjer hos Mr. Smitt, Filadelfia
 Tornebuskgade 3, St.

Jeg køber altid mit Tøj
 2, Hejmdalsgade 2.

1. Klasses Herre-Dameskræderi
 Reparationer udføres.

J. P. Jonathansen

10 pCt. Rabat gives,
 naar denne Annonce medbringes.

Amager Dampvaskeri
 Husholdningsvask

Specialitet: Manchettøjsvask
 Hæklede og Brændte
 L. Hansen, Øresundvej 11-13. Tlf. Amager 431 y

VOR-UNGDOM SPEJDERNES-MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

INDHOLD:

	Side
Ved Lejrbaalet. Spejderchefen	3
Hellerup-Divisionen stiller sit »Gode« til Disposition	4
Spejderkorpsets Idrætsturnering 1917	5
Nælden som Nyttetplante. Direktør, Prof. H. J. Hannover	7
Instruktør til Patruljerne. Agnete Brockenhaus Schack, C. Lembocke	8
Terrainbenyttelse hos Fugle. P. Skovgaard	9
Den gamle Spejder fortæller	10
Lykkeposten. Fortælling af V. R. Nendick	11
Nørreyske Divisions & Foraarrturnering	14
Pigespejdere:	
Af en gammel Læges Oplevelse. Fortalt af ham selv	16
Tropsnyt	17
Fra Slagelse Pigespejdertrup	17
Fremtidsgaaden	17
Hvorledes man giver Signalement af et Menneske	18
Om Livredning. Gymnasielejrer Fr. Christensen	19
Færdigheder i Livredning og Svømmning	20
Fra Divisionerne	21
Smaa Vink i Anledning af de forest. Sommerlejre. Foss	22
Danske Verdensfirmer I: Akts, Nielsen & Winther. T. Fr.	23
Den litterære Rubrik. Torben Frederiksen	28

Københavns-Divisionens Sommerlejre

1ste Østerbro Troop. Begyndelsen af Juli Standlejr Thuro.
3die Østerbro Troop. Begyndelsen af Juli Standlejr ved Frederiksværk.
5te Østerbro Troop. Begyndelsen af Ferien Standlejr Jylland.
1ste By Troop. 9.—20. Vandreljre Bornholm.
2den By Troop. Begyndelsen af Ferien Vandreljre (Slagelse, Hobsteborg, Næstved, Haslev, København).
5te By Troop. Begyndelsen af August Standlejr ved Tibirke.
1ste Fædbg. Troop. 14.—29. Juli Standlejr Jydelejt Møen.
2den Fædbg. Troop. 14.—29. Juli Standlejr Kongssø ved Nykøbing Sj.
1ste Vesterbro Troop. 28. Juli til 6. August Patruljelejr ved Tisvilde. Tropslejr ved Havnsø.
2den Vesterbro Troop. 28. Juli til 6. August Standlejr Buderupholm ved Skørping.
3die Vesterbro Troop. 4.—18. Standlejr ved Stokkebjerg.
Otto Jørgensen.

Fotografiske Artikler.

Plader — Films — Fremkaldere.
Fotografiapparater, Fotografiske Papirer og Kemikalier. Luxuspøst, Lædervarer, Keramik.

KNUD HENRIKSEN

Bog, Papir og Kunsthandel. Hovedgaden 26. — Telefon 57. Lyngby.

Magnus Almind,

statsaut. elektr. Installatør.
Strandvej 185. Telf. Hørlup 1808.
Lager af Lysekroner og Læmmelamper.
Spejderlamper.

Firma-Mærke

OVE GAY

Malermester og Dekorationsmaler
Kongens Nytorv 1
Telf. Godthåb 2525.
Specialt: Øvelingsbølle og Dekorering af Fæst og Bænke

Elis Møllerup

Strandvej 159. Telf. Hørlup 739
Cigarer, Tobak, Cigaretter.
P. Wolff — Horwitz & Kallentof.
A. M. Emschprung & Sønner N. S.

JOH. E. KNOCK, 186, NØRREBROGADE 186.

»Centralmagasinet«, Istedg. 188
»American«, Købmagergade 62

Vorreklinde og Paletot fra 35 Kr.
Prima Regntrekker fra 15 Kr.
Vaaskogte Mauchetokj. 4 Kr. 80 Ø.
Drengeløj og Sportsbatter — billige Priser.

Efter Maal leveres 1ste Klasse Herreskrædderi.
Alt i Lingeri.

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.
Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Charlottenlundsgade 5, Hellerup, Telf. Hørlup 733 y.
Ekspedition og Administration: Steen Hasselbalch Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensen Bogtrykkeri, Filstræde 40, København.

Prøv

Melba

Cigaretten

Budcentralen Blaagaard

Alt besørget af voksne Bude.

Telefon 12,305 og Nora 3206 x.

Blaagaardsplads 3.

TH. PEDERSEN

Fremad!

Spejder naa dit Maal
Køb Telte efter Maal

Telte syes og repareres
samt Spejdertøj

Årbødigt

V. FJELDSØE

Kurlandsgade 11

CLICHEER
AF ENHVER ART
BEDST HURTIGST BILLIGST

Richard & Jøker
Cliche Anstalt

Telefon 72.005 Telefon 12.140

NYTORV 11-13
KØBENHAVN

DANMARKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
Knold og Tots
eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARCK,

Her- og Røpichandel
FIOLSTRÆDE 38 (Hjørnet af Nørrebro)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

A/S. FOTO-AMATØREN,

Nørrebro 64. Telefon Byen 3619

anbefaler sig med alt fotografisk Arbejde,
hurtigt, bedst og billigst.

Spejdere 2% Rabat Spejdere 2% Rabat

Spejder-Litteratur

dansk og udenlandsk

Vor Frue Boglade

Nørregade 13

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Bes-
ton og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
Dronningen af England.
Kongen af Norge.
Dronningen af Norge.
Kongen af Italien. | Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
Kongen af Spanien.
Shahan af Persien.
Sultanen af Marocco.
Kæiseren af Afghanistan. |
|---|--|

Generalsrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Parvejsgade 8 10 - KØBENHAVN - Telefon 9832.

Abonner!

Annoncer!

VOR UNGDOM

Nordens største Ungdomsmagasin

*When the air is soft and smelly, and the grass with dew is damp,
I long to pack my duffel bag, and hit the trail for camp.*

Denne Gang vil jeg fortælle jer noget om, hvad en anden Mand mener om det.

Han kalder sig »Hule-Spejderen«, og han plejer at skrive for de amerikanske Spejdere og med rund Haand øse sin Viden ud for dem.

De betragter ham som meget lærd — Spejderne — og de har den Forestilling, at han fører et stille og tilbage-truukket Liv temmelig dybt under Jorden (og derfor maa være ubarberet, have Lapper paa Knæene og Smør blomst groende op gennem Hatten) — med andre Ord en ældre Mand, lærd og gnavet.

Det er imidlertid ham, der har skrevet ovenstaaende Linier (og maaske har han blot gjort det for at slaa nævnte ubehagelige Paastand ned). — I ethvert Fald gaar han uhyre grundigt til Værks og giver sine Følelser Udtryk i to lange Vers, hvorfra det citerede kun er Slutningen. — Han taler om: »Naar Sol-sorterne piler ned langs Hegnene, naar Kragene holder Fadder-Sladder paa Bakkens Top, naar de smaa Krokus stikker deres krøllede Hoveder op af Jorden, naar Bækken, rislende og glimtende i Solen, styrter af Sted med vandvittig Fart, og naar Violener dukker frem af Skovbunden, og Duggen perler i Græsset — og saa er det, han maa og skal have Rygsækken frem og Teltet rejst.«

»Bliv ikke bange, Drengene,« siger han saa, »det er blot saadant en Anfald. Jeg plejer at faa saadan ét hvert Foraar. Det siger ikke noget. Foraaret virker saaledes paa nogle Mennesker, hos andre melder det sig som Filippenser. Man paastaar ogsaa, at det sidste kommer af at spise for mange Pandekager.

Hvorom alting er. Jeg vilde foretrække Filippenserne, de generede i alt Fald ikke andre end mig selv. Men, som sagt, det er overstaet nu — for i Aar.«

Men vi gaar videre. Dette var bare en Slags Præsentation. Nu giver vi Ordet til Manden.

Hvorfor rykker vi egentlig i Lejr?

Kan I forstaa det? Vi har hjemlige hyggelige og varme Stuer, vi har mægtige Stole at sidde i, og det kan blæse og regne, saa meget det vil, uden det i mindste Maade behøver at forstyrre os i vore Adspredelser.

Sidder man maaske ikke bedre i en Stol end paa en væltet Stamme? Ligger man maaske ikke bedre i en Seng med Fjedermadrasser end i en Sovepose paa den haarde Jord? Jamen, hvorfor i Alverden søger vi da dette Vildnis og disse Strabadser?

Jeg skal sige jer det.

Det er fordi enhver af os ønsker at være stærk. Vi ønsker at anvende, hvad vi har lært, og vi ønsker at gøre nye Erfaringer (og vi tror ikke paa, at andre kan gøre disse for os). Det er fordi, vi ved, at der hører noget til at kunne gaa ud under aaben Himmel, rejse sit eget Hus, tænde sin egen Ild og lave sin egen Mad, og til Trods for Storm og Regn indrette det saadan for sig selv og andre, at man befinder sig virkelig vel under disse Forhold. Kun en Mand kan gøre dette.

Stærke Muskler, vaagne Sanser, stort Hjerte — det er ikke noget, man kan købe. Det udvikles ikke ved Luksus. Man naaer det kun gennem haardt Slid, med sammenbidt Anspændelse, gennem Kamp.

Ganske vist, der findes Drengene, der selv i en Lejr bliver ved med at være »bløde« i det — der er gode til at spise 5 Øres Kager, og daarligt til at vaske Tallerkener af. Men der er heller ingen, der har rigtig Sympati for dem. Det er den Slags, som om Aftenen finder Sengen fuld af Burrer og om Morgen ser deres Skjorte vaje fra Toppen af Flagstangen, uden at noget Menneske ved, hvem der har gjort det.

Hvad tror I, der er det vigtigste ved Lejrlivet, hvor en Flok Fyre som Jer rykker ud sammen?

»Efterkomme Ordre.«

»Faa god Sport ud af det.«

»Have et godt Program.«

»Tage sin Del af Arbejdet.«

»Være venlig og omgængelig.«

Fint. Jeg er af nøjagtig samme Mening. Man kan da høre, I har ligget i Lejr for.

Men lad os tale lidt om dette.

Hvad i alle Riger og Lande skulde det ende med i en Lejr, hvis der ingen ORDRE var? Tænk blot, at der ikke var nogen bestemt Tid at staa op paa eller til Maaltiderne. Tænk om hver Spejder ikke behøvede at gøre andet end lige, hvad der passede ham — fra Morgen til Aften. Hvilken Redelighed! Blot en Dag og hvilket haabløst Virvarl! Ikke én vilde faa nogen virkelig Fornøjelse ud af det.

Det er let nok at se, at en Ledelse er nødvendig, men naar dette er Tilfældet, maa de Befalinger, denne giver for Forholdet i Lejren, ogsaa efterkommes til Bogstaven. Jeg — Hule-Spejderen — har set Masser af Lejre strande paa denne Klippe og blive slaet til Stumper og Stykker. Og det staar mig fuldstændig klart, at vi maa banke Nødvendigheden af under saadanne Forhold at adlyde Ordre saadan ind i vore Hjærnekister, at den er sikker paa at blive det. Og en given Ordre skal ikke alene adlydes, den skal adlydes øjeblikkeligt. Hvis en Befaling eller Ordre synes urimelig, kan man faa den omstødt ved Afstemning, naar Folket samles ved Raadsklippen. Men selv urimelige Befalinger og Ordre maa folges indtil de er lovligt ændrede.

»GOD SPORT«, — siger I. — I har Ret; hvor meget afhænger ikke af dette? Der er faktisk ikke det Sted, hvor Folks virkelige sportslige Kvalifikationer bliver sat paa Prove i den Grad, som i en Lejr. Læg blot en Gang Mærke til det og se om den Fyr, der er mæt fordi han er blevet slået i en Kapsvømning eller i et Spil Pind, ikke er nøjagtig den samme Hætte, som er utilfreds med Mæden og Vejret og Ordrene.

Hvis du aldrig har ligget i Lejr før, maa du hellere med det samme gøre dig dette klart: Der er ubehagelige Sider ved det. Men bestemmer du dig til at tage det hele — hvordan det saa kommer — paa god Sportsmandsvis, saa vil du ogsaa kunne vende disse Fortrædeligheder til noget formøjeligt. Spejderen, der har det rigtige Stof i sig, hils Vanskelighederne Velkommen, fordi de giver dem en Lejlighed til at vise, at deres Hovede kan bruges til andet end til at rende Døre ind med.

ET GODT PROGRAM. — Det er en udmærket Idé. Selvfølgelig maa der ske noget i sanden en Lejr. Der maa holdes nogle gode Øvelser, man maa gøre et Par Udflygtur for at se noget, der er smukt og interessant, et Par raske smaa Konkurrencer maa der til, nogle formøjelige Lejrbaals-Timer.

Og enhver maa bidrage sit til at gøre det hele saa festligt og formøjeligt som muligt; thi en Lejr er nøjagtig det, man selv gør den til, og bliver den kedelig og død, er det ingen andens Skyld end ens egen.

Tænk blot hvor meget det har at sige, at der er nogle Spejdere i Troppen, der i al Stillehed forbereder sig paa at kunne syngé nogle formøjelige Sange, eller fortælle et Par Historier ved Lejrbaalet.

TAGE SIN TØRN. — Ved I noget værre end en Slapsvans? Jo, der er »den gnavne og utilfredse, Lejrens Pest, der forgifter Luften med sin stinkende Aande; han er værre end alt paa denne Jord, værre end Sværme af Myg, der er intet, der kommer op paa Siden af ham. Men efter ham kommer Slapsvansen. Lejr-Skudkeren.

Man finder ham overalt.

Han gaar altid rundt i en dødelig

Angst for at skulle komme til at gøre en lille Smule mere, end der tilkommer ham. Hvis det skulde ske, at han kom til at samle et Stykke Papir mere op end nogen af Kammeraterne, vilde Vagten af dette sikkert brække Ryggen paa ham.

Fyre, som er saa frygtelig bange for Arbejde, burde holde sig borte fra en Lejr; thi det maa jo ligefrem være en oprivende Oplevelse for dem. Vi mig en Flok Spejdere, der gaar løs paa et Stykke haardt Arbejde med samme Begjæring, som de kaster sig over en Portion Æter og Flæsk, saa skal jeg vise jer nogle Folk, der vil drive det til noget med deres Spejdersport. Og jeg vil vædde min nye Hat paa, at det er den Slags Folk, en Fører ved en eller anden Lejlighed faar Lyst til at stikke 1/2 Daase Annanas ud.

VÆRE OMGÆNGELIG. — At være venlig og omgængelig kendetegner maaske den virkelige Spejder mere end noget andet.

I har hørt om de rigtig gamle Vildnis-Skovhuggere, ikke sandt, og I ved, at de de 6 Maanedre af Aaret lever oppe i Bjergene uden at se et Menneske andet end deres Partner. Ser I, den Slags Folk vil bære over med en hvilken som helst Svagthed hos denne Mand, blot han ikke er sur og gnaven. De vælger deres Partner med den yderste Omhu, og de tager under Ingen Omstændigheder Chansen med en Mand, om hvem de tror, at han vil »gaa sig sur« paa dem, som de kalder det. Man siger nok, at én Svale gør ingen Sommer, men et surt Ansigt er nu alligevel tilstrækkeligt til at ødelægge en Lejr. Blot en eneste Deltager med et krakillisk, flabende og klynkende Temperament, kan voldsomt ødelægge end al den Regn, der nogen Sinde er faldet.

Den fineste Lejr-Sæson, vi nogen Sinde har haft.

Det vi her har talt om, er noget vi hver især maa lægge os paa Sinde. Hvis enhver af os blot gør op med sig sig selv, at han vil styre ret Kurs med Hensyn til disse Ting, vil vi faa den fineste Lejr-Sæson, vi nogen Sinde har haft. Lad os ikke bryde os saa

meget om, hvordan den og den klarer den. Lad os blot sørge for selv at være paa den rigtige Side.

Det kan ikke være saa farligt, skulde man tro? Jo, Godmorgen! Det er omtrent lige saa let som at trække en Hankat bagens over et Gulvtæppe ved dens Hale. Hvis vi vil føre Beslutningen ud i Livet, vil vi blive nødt til at passe paa os selv hvert eneste Minut paa Dagen.

Det betyder imidlertid ikke at noget af Fornøjelsen vil gaa tabt. Tværtimod — det vil snarere skaffe os mere, og I kan stole paa, at jeg er en Tilhænger af Fornøjelser.

Her begynder Hule-Spejderen at fortælle om et vanvittigt morsomt Brev, han har faaet fra en af Spejderne — men vi vil ikke høre paa ham, Historien er amerikansk — der er ingen Grund til at tro, at der er et eneste sandt Ord i den, og med de Priser paa Papir, der er i Øjeblikket, har vi ikke Rødt til den Slags.

Nej, lad os nu hellere se at faa Rygsækken pakket og komme af Sted.

God Tur!

Plumbine

BORNHOLM

Hellerup-Divisionen stiller sit »Godset til Disposition for besøgende Troppe.

Godset anvises af Værten, Hotel Finnerdalen. 3 Minutter til Fiskerleje og Brugsforening. 10 Minutter til Hammershus.

Godt Grønsvar (bedes skaa net). Kilde, Lyng, Klipper og skyggefulde Træer.

5 Kr. pr. Dæksplads (naar man rejser i større Flok) ved Henvendelse til Dampskibsselskabet af 1866, Rønne.

Betingsleje: Enhver, der besøger Godset, skal sende Divisionen et Prospektkort med Hilsen.

Spejderkorpsets Idrætsturnering 1917

Aarets store Begivenhed.

Generalmajor H. Castenschiold bliver Stævnets President og Overdommer.

Mød ikke som denne Rekrut. Dommeren har Blyanten parat til at give denne Mand et +.

DOMMERE

SPEJDERCHEFEN

Sportsmanden,
Kaptajn **HOLGER NIELSEN**,
Formand for
»Dansk Svømme- og Livredningsforb.«

Brandinspektør **POUL VINDING**

Ny-Guineafareren,
Prmlt. v. **HOLSTEIN RATHLOU**

Kanoeksperten,
Prmlt. **K. V. PALSLEV**

Turneringen ved Hornbæk bliver Aarets store Begivenhed. Alene Programmet maa faa ethvert Spejderhæfte til at banke. De Foranstaltninger, der af Turningsledelsen er truffet for at føre det ud i Livet, skal og maa gøre Stævnet til en Succes.

Lykkelig den Spejder, der er udsat til at repræsentere sin Division.

Lejrpladsen ved Hornbæk.

Det er den smukkeste Lejrplads Korps set nogen Sinde har haft. Den er beliggende paa Forstranden Nordvest for Hornbæk og lige ned til Kattegat. Man ser Kullen og Nakkehoved Fyr og umiddelbart bag sig har man Hornbæks »Lille Plantage« duftende Fyr og Gran.

Idrætsturneringen.

Selve Turneringen strækker sig over to Dage, der fra Morgen til Aften vil være opfyldt af Konkurrencer i Spejderidræt, Lejr og Kanosport. Konkurrencerne foregaar paa 6-7 forskellige Steder, nogle paa Søen, andre paa Forstranden eller i Byen og atter andre inde i Landet.

De enkelte Opgaver er allerede bakt i alle Enkeltheder - og naturligvis er der ikke et Menneske, der faar noget at vide om disse før det gaar løs - men et kan vi sige, det er Opgaver, der er saa fornuftige og lærerige, at Spørgsmaalet om Sejr eller ikke Sejr i en Konkurrence er ganske underordnet. Hvad det gælder er blot at komme med, at opleve disse store Dage og bringe nogle Erfaringer med hjem fra dem.

Opvisningen.

Den 15. om Eftermiddagen vil der blive givet en stor Opvisning ved Hornbæk. Den vil blive indledt med en Indmarch af Turningsholdene Divisionsvis og med Div.-Faner og Stander i Spidsen.

I Opvisningen ventes at ville deltage Frederiksborg og Hellerup Divisionerne, 3. Østerbro, 5. By Trop, 1. Gjentofte 1. Korser med sit Orkester og 1. Hinerup med sin Sprøjte.

Ved Opvisningen vil Præmieuddelingen finde Sted.

Fremmede Spejdere.

Korps et har inviteret de svenske og norske Spejdere til at deltage i Kano- og Lejrport. Svenskerne kan desværre ikke møde, men der er Haab om at Nordmændene kommer.

Fakkelparade. Dans.

For første Gang i Korps et Historie vil der blive afholdt en Fakkelparade med efterfølgende Dans under aaben Himmel. At dette bliver noget af en Begivenhed behøver vi ikke at sige.

Vandrelejren.

Den 16. tidligt om Morgen brydes der op til Vandrelejren. En Række notable Mænd har meldt deres Deltagelse i denne Udflugt, som overalt imødekommes med den største Interesse. Et fuldstændigt Lejrmatériel og Vogntræk vil blive stillet til disse Gæsters Raadighed.

Vandrelejren vil baade blive en smuk og interessant Tur.

Den første Dag (16.) gaar man langs Kysten til Tisvilde (Helenes Grav, Insek-

NÆLDEN SOM NYTTEPLANTE

VEJLEDNING TIL AT HØSTE DEN STORE NÆLDE

1. Nælden (den store, *Urtica dioica*) høstes hovedsagelig paa de Steder, hvor den danner sammenhængende, nogenlunde store Grupper, og helst hvor den vokser uden Indblanding af andre urteagtige Planter, samt hvor Nælden selv er mindst 80 cm høj. Synderlig lavere Eksemplarer skal man ikke tage og navnlig saa vidt mulig undgaa at tage Døvnælder og andet Udkrudt med.

2. Nælden høstes, naar den er omtrent færdig med at blomstre, og den skal høstes, før der er dannet tydelige Frø og afsat større Sidskud. Den bør ikke høstes i vaadt Vejr eller i de første Morgen-timer, naar der er faldet Dug. Ved Afskæring og al senere Behandling maa man undgaa at knække Stænglerne.

3. Nælderne afskæres tæt over Jorden med Le, Segl eller en stor Kniv. Nælden maa ikke høstes ved at rives fra Roden, da der dels let følger Roddele med, dels let sker Beskadigelse af Taverne. Ved at afskære Nælden tæt over Jorden faar man saa meget som muligt af Taverne med, og tæt over Jorden har den sædvanlig ingen Brændhaar, saa at Faren for at brænde sig er mindre. Hænder og Arme bør være dækkede med Handsker, og i hvert Fald maa man ikke brænde sig. Man bør gribe om Stængelen fra Siden forneden, thi Brændhaarene vender skraat opad, saa at man stikker sig paa dem ved at

Til Spejderkorps!

Det har vist sig, at den almindelige store (ikke den lille) Nælde (*Urtica dioica*) kan gøre Nytte dels ved de Taver, som Stængelen indeholder og som kan afgive Stof stavel til Binde-materiale som til iste Klasses vævede Varer, dels ved de værdifulde Næringsstoffer for Husdyr, som findes i Nældens Topspidser og Blade.

Hidtil er disse Værdier gaaet omtrent helt til Spilde; men nu trænges der haardt til dem.

Derfor beder Nældeudvalget*, som er traadt sammen, for at søge Nældeplanten udnyttet. Spejderkorps et om i disse vanskelige Tider, hvor det skorter paa Arbejdskraft, at yde sin gode Hjælp til Indsamling af Nælder.

Kbhvn. d. 24. Juni 1917.

Paa Nældeudvalgets Vegne

Førbedst

H. J. Hannover.

Professor ved og Direktør
for den polyt. Læreanstalt.

bevæge Haanden fra oven og nedad Nælden.

4. Med en let Trærive rives Nælderne forsigtigssammen uden at brække Stænglerne: med en Fork eller en tveget Gren eller med Hænderne (i Handsker) lægges den paa Vogn, Trillebør eller Bærbør og bringes snarest muligt til et solaabent Sted, hvor den spredes jævnt i et meget tyndt Lag for at tørres.

Saa vidt mulig bør Nælderne, der er henlagt til Tørring, vendes to Gange daglig med en Hørive og derved ikke kastes imellem hinanden, men henlægges igen i glat Lag, bedst ved at man ved den første Henlægning har ladet en Meter

fri Plads staa aaben ved Rækkenes ene Ende, saa at man kan lægge de yderste Nælder paa denne Plads efter Vendingen og de næstyderste Nælder paa den tomme Plads, hvor de yderste laa o. s. v. Ved næste Vending begynder man da ved den modsatte Ende. Naturligvis er en paafølgende Tørring i Hus med friskt Lufttræk*) gavnlig.

Nælderne er passende tørre — »hotterre», — naar Bladene begynder at falde af eller let kan stryges af, og et andet Tegn paa Tørhed er, at Basten kun vanskelig lader sig skille fra Stængelen, og at hverken Bastens Inderside eller den blottede Stængel føles klæbrige.

5. De tørrede Nælder samledes med Haanden (ikke Handsker) i Bundter med alle Toppene lige højt. I en Hakkelsesmaskine eller med en Kniv, Økse, eller en stor Havesaks (Hækkesaks) afskæres de de yderste Topspidser.

6. De saaledes afkortede, tørrede Stængler fries for Blade, enten ved at man trækker dem gennem den næsten lukkede Haand (med Handsker eller Klud paa) fra Toppen ned mod Roden, eller ved at man kammer dem samme Vej gennem en Kam, som laves ved, at man i et f. Eks. 1,5 m langt Brædt slaar 75 mm's Søm i en ret Linie og med 1½ cm Afstand. Kammen fastses under Brugten til en Bjælke eller et Træ.

7. De saaledes afbladede Stængler bundtes i tør Tilstand, idet de

*) Udvalget bestaar af Geomester Georg S. Bendix, Kursusforstandende Elms Fensmark Byer, Folketingsmedlem Jensen-Sønderup, Professor C. V. Prytz, Ingeniør, cand. polyt. A. L. Vanggaard og underledende Formand samt Jagtjunker, Forsikringsdirektør N. P. A. Rasmussen som Udvalgets Sekretær.

*) Teglværks-Tørrerlader og Barkhuse er fortløbende egnede.

ombindes, ikke fastere end nødvendigt, paa 2 Steder med Bindegarn, Halmbaand eller Nældestængler. Bundterne samles under Tag paa et Sted, hvor der er godt Lufttræk og Sikkerhed mod Jordfugtighed. Hvert Bundt kan være af Størrelse som et Korneg.

8. Stængelbundterne bliver at indlevere paa nærmeste Banestation — eventuelt Havn. De vejes umiddelbart før Afsendelsen og forsendes som Fragtgods under Presenning eller paa anden Maade skærmet mod Regn. Beskadigelser af Nældematerialet efter Indleveringen til Afsendelse er Indsamleren uvejskommende.

9. De afhuggede Topspidser og affaldne og afgnedne Blade bruges som Foder for Svin, Fjerkræ eller andre Husdyr.

Yderligere Bemærkninger.

A. En grundig Tørring af Nælderne er særlig vigtig, da de ellers let gaar i Gæring, saa at Taverne bliver ubrugelige og Bladene uanvendelige til Foder. Stængler, der ikke er helt tørre kan desuden give Anledning til Selvpovarmning og endog Selvantaendelse. 100 kg vaae Stængler med Blade giver 30 kg tørre Stængler uden Blade. Hvis man tørrer ved Dampkedler eller andre Steder med kunstig Varme, bør denne ikke overstige 110 à 120° C.

B. Kort Tid efter Afskæringen brænder Nælderne ikke mere paa Huden.

C. Den lille, enaarige Brændenælde — *Urtica urens* — bør ikke samles.

D. Der vil senere fra Nældeudvalget tilgaa Meddelelse om, efter hvilken Adresse de indsamlede Nælder vil være at afsende.

E. Nærmere Oplysninger kan erholdes ved Henvendelse til Udval-

Blad af den store Nælde: *Urtica dioica*

gets Sekretær, Jagtjunker Bauditz, Studiestræde 13, Kbhvn. K., Telf. Byen 1174y.

Kbhvn. d. 24. Jnui 1917.

P. N. V.

H. J. Hannover.
Udvalgets Formand.

Instruks til Patruljerne.

1. Udvalget sender forud hver Trop en Liste over de Skovdisstriktet og disses Bestyrere, hvor Nælden kan samles.

Den, der leder Indsamlingen, melder sig inden denne begynder, hos vedkommende Skovdistrikts-

bestyrer og modtager Besked fra ham, idet Bestyreren forud fra Nældeudvalget vil være underrettet om, at Indsamlingen vil ske ved Spejdere.

2. Distriktsbestyreren vil anvise de Steder, hvor Nælderne groer samt de Pladser, hvor Tørring og Oplagring kan ske, samt være Spejdere behjælpelig ved Ordning af Transporten.

3. Spejdere opfordres til at forhøre sig forud om Transportens kostninger til nærmeste Banestation eller Havn, (da de selv skal bestride disse) samt til at samle først fra de Steder, der ligger disse Afsendelsessteder nærmest.

4. Nældeudvalget betaler 5 Kr. pr. 100 kg tørre, bundtede Stængler frit leverede paa Banestation eller i Havn, og dette Beløb erholder Spejdere, der har indsamlet Nælderne, med Fradrag af hvad Skovejerne eventuelt maatte have betinget sig i Betaling ud over Lesvering til ham af Blade og Topspidser. Oplysning herom vil senere tilgaa de enkelte Troppere, naar Underretning fra Skovejerne er tilgaaet Nældeudvalget.

5. Nælderne afvejes og synes af Tropperne for Afsendelsen. Herfor og for øvrige Ulejlighed ved Organisation etc. modtager Troppen 1 Kr. pr. 100 kg i Betaling.

Paa Korpsets Kontor findes en Udstilling af samtlige Produkter af Nælder, samt disse paa de forskellige Stadier i Fabrikationen af Tøjet.

Agnete Brockenhuus Schack.
C. Lembcke.

STANDARD · FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2523 x.

STORT UDVALG

BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stk.

NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

Terrainbenyttelse hos Fuglene

Af P. Skovgaard

2. Lighed med Omgivelserne.

For at blive usynlig i Terrainet behøver man ikke at have noget at gemme sig under, søger man blot at klæde sig efter Omgivelserne eller vælge disse efter sit Udseende, saa kan man gaa saadan i et med disse, at man derved bliver usynlig. Fuglene, der jo ikke kan klæde sig om, er henvist til at søge det Terrain, der passer bedst til deres Farver, men saa har de ogsaa herigennem et udmærket Mid- del til at undgaa Forfølgere.

I én Henseende kan Fuglene dog klæde sig efter Terrainet; deres Rede kan de nemlig bygge saaledes, at den bliver som en Del af et større Hele. Se blot paa vedføjede Halemejsersede, den er kilet ned i en Grenkløft og buler kun bagtil lidt ud fra Stammen, den

sidder paa; den er overalt indvævet med samme Lav, som Stammen er bevoxet med, saa den ganske ser ud som en Del af denne. Bøgefinken kan paa lignende Maade eftergøre en mosgroet Knude paa en Bøgegren; den graa Fluesnapper vælger Poplen til at lave »Knu- der« paa. Det er ogsaa et Forsøg i den Retning, naar Hvepsevaagen, der bygger sin store Rede i høje Bøge, udvendigt »pynter« den med friske Bøgekviste og fornyr disse, efterhaanden som Bladene visner.

Nu kan Fuglene jo vælge Terrainet, eftersom det passer til deres egen Dragt, og her er Natravnen, der yngler paa de aabne Pletter mellem Lyng, saa heldig, at dens egen Farve passer i det samme Terrain som Æg og Unger. Hele Familien ligner i alle Aldre visne Blade, Bark og Jord. Den gør sig da heller ikke store Anstrengelser for at skaffe yderligere Skjul, lægger sine Æg uden Antydning af Rede paa den bare Jord, men saa godt er den »skjult«, at det, selv hvor Natravnen er forholdsvis almindelig, hører til de yderst sjældne Oplevelser at finde dens »Rede«. Mange Fugle maa nøjes med Omgivelser, der passer til Æg og Unger; til Gengæld er det i Regelen saa, at det saa ogsaa passer til begge Dele. Maager og Terner vilde vist have svært ved at finde Terrain, hvori de selv var usynlige, og paa Ynglestederne ser man da ogsaa let de hvide Fugle, særlig da de yngler i Kolonier, men deres Æg og Unger kan man gaa lige forbi uden at bemærke dem, selv om de ligger ganske aabent. Deres

FUGLE fra alle Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasakvarier. Fisk og Vandplanter. Fuglebur og alle Arter Redskaber

L. Søncksen,

Lars Bjørnstæde 12. Tell. Byen 1060 x

Farver veksler i olivenbrunt og graat, lyst og mørkt, og hvadenten det nu er imellem Græs eller spredt opskyllet Tang, saa er deres Beskyttelseslighed stor, og Fuglene stoler da ogsaa trygt herpaa og forlader Reden, naar Fare nærmer sig, for saa fra Luften at anfælde de ubudne Gæster og bringe dem til at se i Vejret, saa de end mindre faar Øje paa Reden paa Jorden. I end nu højere Grad forsvinder Præstekravens Æg og Unger i deres Omgivelser, og der er endda mindre at forsvinde imellem. Reden er blot en Fordybning i Sandet eller mellem de opskyllede Smaastene og brolagt med disse; der ligger saa de gulgraa Æg med mørke Smaapletter, og man skal

Halemejsers Rede.

Præstekravens Rede.

staa umiddelbart ved den for at blive dem vaer.

Efter dette ser vi, at det ikke blot er de tætte Skove og Haver med deres mange Skjulesteder, der har

Beboere, Hedens vidtstrakte Flade er en Utskov med tit myldrende Liv; de aabne Marker har Skjul for sine Arter, og selv ude paa den aabne Havstrand er der Mus

lighed for Beboelse. Der er mange Fødeemner, og naar man indretter sig efter Forholdene, saa kan der ogsaa skabes Skjul af det bare Sand.

Den gamle Spejder fortæller.

Nu er Lejrtiden inde, og det er mit store Haab, at Lejren er Genstand for Diskussion indenfor Tropene.

Det skulde glæde mig, om den Del, der holdt paa Vandreljre, vandt. For se, Standlejre er gode for de Folk, der skal lære det allernødvendigste, som at man for Eksempel ikke tørre Støvler over Baal, — saa krøller Saalen af — at en Bøf steger bedre paa en Pande end ved Siden af den osv.

En Standlejr er naturligvis ogsaa en rar Ferie. Men — og det maa der sikkert være i hver Trop — er der nogle gamle Rotter, saa tager de paa Langfart. Vandreljre, det kræver Folk, der kan noget, men det er ogsaa et Lejrliv, der har vasket sig.

Saadan en god, gammel Patrulje klarer sig storartet uden Tropsførelsens Faderøjne vaagende over sig.

Hvor tydeligt jeg husker en Tur, jeg var med min Patrulje i Sverige — 20 Dage, 30 Kroner, og saa endda med Damp fra Kristiania og hjem — en ganske stille Sommeraften paa en Elv mellem mørke, mørke Graner; vi pagajede i en rigtig Indianerkano fra Dalerne; sine Steder maatte man staa ud af Baaden og i Vand til Livet bære den op gennem Vandfaldene — men saadan noget kan man opleve, naar man er syv, ikke naar man er en hel Trop.

Eller se paa Billedet her; tror I man oplever noget af den Slags ægte Spejderliv uden paa en Vandreljre, hvad enten den gaar til Sydpolen eller Nordpolen eller det indre af Afrika og Australien?

Den gamle Spejder har set meget og husker meget — kniber det med Hukommelsen, saa tager han en Portion Kimsleg sammen med Havregroden om Morgen — men spørg mig ikke om, hvem der var i samme Trop, som jeg. Jeg kendte dem knap. For min Patrulje og jeg, vi klarede vore Grejer alene og havde ikke noget med Troppen at

gøre; vi forespurgt blot Tropsføreren, hvergang vi vilde af Sted, om han havde noget imod, at vi tog til Kullen et Par Dage. Det havde han som Regel sjældent, og saa stak vi af. Vi var i den Grad vant til at farte om paa Sjælland med et Par Timers Varsel, at vore Ransler altid laa pakket. Og den, der har en halv Dag tilovers, kan komme ned i mit gamle Patruljens lokale og lægge Nakken tilbage. I Loftet staar der med Sortkridt Datoer og Ruter for vore Ture. For Tiden ligger vi under Bolignen, der er nemlig ikke mere Plads i Loftet.

Jeg har engang læst en Beretning fra en saadan Vandreljre. Her har I den; han havde noget af det rigtige.

Paa Vandring!

»... vi har lang Vej hjem, kommer aldrig i Seng, det gør ingenting, og saa de samme Strofer om igen, for længere er Visen ikke. Det er sandt, hvad den siger, for vi er paa Tur; men hvad gør det, at det er sandt! Vi har Teltet paa

Fra
Baden-Powells
Rejse
i Norge.

Ryggen, og Jorden er stor nok til Seng. Vi er ligeglade, for vi er saa rasende uafhængige af alle; vi sover, hvor vi vil, vi spiser, naar vi vil, og hvor vi vil, for vi laver Maaden selv. Og den er god, for selv gjort er velgjort, og hvad tager ikke en sulten Mave imod. For sultne er vi, naar vi har gaet saadan en hel Dag. Vi gaar og vi gaar, og der er ikke den Bæk, der nærter os Vand, eller den Mark, der nærter os Sengested; og er der ingen Mark, saa finder vi nok en Grøftkant.

Hver Skov er vor, hele Jorden er vor, og hvad betyder det hele for os? Vi gaar gennem den ene By efter den anden, vi kommer og gaar, som stod det hele der for vor Skyld. Og keder det os, gaar vi videre, til vi finder et nyt Sted at opholde os.

Naar Baalet blusser i den sorte Nat og sender sine rødgloedene Straaler ind mellem Skovens Stammer, saa faar Munden Lov at løbe om Begivenhederne den Dag og Dagene i Forvejen, og Teen smager. Saa føler man sig tilpas; man føler sig hjemme over det hele. Der er noget af Nordboen tilbage i os; vi tiltales af det barske, af det raske; vi er uafhængige, det føler man bedst paa saadan en Tur.

Er saa Aftenen gaet, sover vi saa trygt, som hjemme, i vort Telt, og naar Solen vækker os næste Morgen, staar vi op, tager Bad, hvis vi kan, og drikker vor Morgenmad. Teltet bliver pakket sammen, og vi begiver os paa Vej. Plads! »tramp, tramp, tramp, de scouts are marching«; det runger henad Vejen med morgenglade Raab og Sange, og vi forlader vor Lejrplads uden Sorg, for der er noget nyt, der venter os. Hvad? det ved vi ikke; det

brøder vi os heller ikke om at vide. Komme, hvad komme vil, vi møder alt med Smil og godt Humør.

Halloj, der er et Sted, rigtigt dejligt Frokoststed med Skygge og Vand. Ranslerne af Ryggen og Grejerne frem saa spiser vi en herligere Frokost — den være sig nok saa spartansk — end i en lumermarm Stue og til Frokosten en Slurk Vand; det var nu alligevel det, vi trængte til ovenpaa vor Vandring.

Færdig. Saa af Sted. Fremad,

fremad, ligegyldigt hvor det gaar hen, bare fremad og en Vise paa Vejen. Møder vi nogen, saa synger vi ham en Sang, for vi er ikke trætte; vi lader os ikke gaa paa af noget. Og saa et Hurra for vor nye Lejrplads!»

—
Lad Rekrutterne brænde Fingerne i de store Lejre, men lad de gamle strække Benene. De sidste fjorten Dage har mine Tæer gjort Oprør. De vil ud og have Jord under sig — de hader Brosten og Fliser.

»Satte de den ikke her?« spurgte Erik.

»Jo, Tomas og Peters«, sagde Jørgen. »De bar den ind, da det begyndte at regne, og laasede Døren, som Gaard-ejeren bad dem om.«

De to Spejdere stirrede ind i det lille Skur, som stod i det ene Hjørne af Marken en halv Snæs Alen fra Teltene.

»De maa have flyttet den igen,« mente Erik.

»Jamen den er ikke i Teltene. Hvor kan den dog være blevet af; kald paa de andre, vi maa have den Frokost.« Jørgen løb ud og raabte til de andre, der øvede Stokkeslag. Karl, Patruljeføreren, kom løbende.

»Hvor er Provianten?« spurgte Jørgen.

»I Skuret!« — »Er den det; saa skulde du gaa ind og tage den.« Karl kigede ind i det tomme Skur og vendte sig derpaa til Jørgen, der var Korporal.

»Det forstaar jeg ikke,« udbrød han. »Der maa være nogen, der har flyttet den for at holde Sjøv med os.«

»Men Skuret var laaset. Jeg har lige for et Øjeblik siden lukket det op.«

»Ja, der er vel nogen, der har listet Nøglen til sig og gemt Kassen. Men det skal vi snart faa at vide.«

Faa Patruljeføreren Raab kom Spejderne til, men de forsikrede alle, at de ikke havde haft noget med Kassen at gøre.

»Halloj, se her!« raabte Tomas, og det overraskede i hans Raab fik dem alle til at styrtet derhen.

Tomas stod bag Skuret og pegede paa det. Spejderens skarpe Øje havde opdaget, at tre af de tjærede Bræder var taget ud og klunget sat i igen.

»Hold jer væk!« raabte Karl. »Her er noget galt. Se efter Spor, men pas paa, hvor I træder!«

De blev pludseligt ivrige. Her var en glimrende Lejlighed til at prøve deres Evner.

Ført af Korporalen undersøgte de omhyggeligt Jorden hele Vejen rundt om Skuret, og Ivrigheden voksede, da de fandt Spor i den bløde Jord. Et Øjeblik efter var hele Stykken hennet hos Føreren, som stadig undersøgte Bræderne.

»Fandt I noget?« spurgte Karl.

»Tydelige Spor!«

»Godt. Af to Mænd?«

»Ja, hvor kunde du vide det?«

»Der har været to inde her. Se der — og der — Aftryk af forskellige Støv-

les.«

»Ja, de er Magen til vore.«

»Vis mig dem.«

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

Fører løb hen, hvor de øvrige Spejdere fulgte det utydelige Spor; da de havde fulgt det en tredive Meter, kaldte Karl dem sammen.

»Vi ved nu, hvordan Provianten er forsvundet. Vi maa forfølge Sporet, medens det er friskt; Tomas bliver paa Vagt i Lejren sammen med Peter. De andre gaar med mig.«

Da de var kommet et hundrede Meter frem, blev Sporet tydeligere.

»Se, hvordan de er gaaet,« sagde Karl.

»Ja, ved Siden af hinanden og hele Tiden i en bestemt Afstand,« bemærkede Jørgen.

»Sikkert med Proviantkassen imellem dem — — — Halloj, her har de sat den ned for at skifte Hænder.«

Mærkerne var tydelige. Mændene var gaet rundt bag Kassen, da de skiftede.

»Naa, fører det nu ned i Skoven? Ja, her er brækkede Grene paa Buskene — — — Hvad gør vi nu?«

Sporet forsvandt. Spejderne spredte sig for at finde det. Der gik ti Minutter uden Resultat.

Vi maa gaa frem i Kæde,« raabte Fører, og Spejderne spredte sig paa Linie.

»Hurrah!« lød det ude fra det yderste venstre et Øjeblik efter.

Alle skyndte sig hen til Svend, som pegede ind under en Busk.

Der stod Kassen, og den blev hurtigt halet frem.

Men allerede da de trak den frem, blev de noget lange i Ansigtet; den var saa let. Karl smækkede Laaget op — Kassen var ganske tom!

»Sørensen osse« brummede Fører, og i lang Tid stod de og stirrede forbløvede paa al den Tomhed.

»Naa, Kammerater — paa'en igen,« raabte Fører. »Skub Kassen ind igen og lad os komme af Sted. Vi maa finde det Spor.«

De kom ud gennem Skoven og naaede en Eng, der stødte op til en Flod. Nede langs denne fandt de Sporet.

ADVARSEL

Gaa ikke alene i Vandet. Har Øje med hinanden under Badningen

Tænd ikke Ilt op hvor den er for tæt. Lad der blive en Mand ved Baalet

Gaa ikke alene, ud i Kano. Vær altid i Kanoner sammen.

Opfør jer saadan, at I kaster Glans over den Uniform. 3 bærer

den danske Spejderkorps

Spejderkorps
Ibends-Juleaften 1917
Hornbæk - Vejrhøj 1917
Spejderkorps
Lejrsport
Hansspøt
Er din Division med?
Højer den i med
Træningen?

Spejderkorps
Juleaften 1917
Hornbæk - Vejrhøj 1917
Spejderkorps
Lejrsport
Hansspøt
Er din Division med?
Højer den i med
Træningen?

»Fodsporene peger begge Vejle« kom det fra Svend.

»Er de mon gaaet frem og tilbage?«

»Sikkert.«

»De har vel baaret Provianten væk —

men hvorhen?«

»Til Floden.«

Sporene gik helt ned til Vandet, hvor det var umuligt at skelne de enkelte Fodspor fra hinanden.

»De maa have haft en Baad,« mente Karl.

»Sporene gaar ikke videre, og Floden er dyb.«

»Er der mon ikke Spor længere oppe langs Floden?« foreslog Jørgen.

»Jad os gaa op at se.«

»Her er det — men begge Vejle«

raabte Jørgen. Knud, der var lidt

længere fremme end de andre, opdagede bag en Pynt en Båd bundet

Baad. De skulde lige til at udstøde et

Glædesraab, men Karl standsede dem

med en Hvisken:

»Jeg syntes, jeg hørte nogen tale.«

Han fyldte sit Lommeterklæde med Mudder og bandt det fast til sit Reb. Han kastede Rebet over Baaden og tik ogsaa drejet Forenden lidt, men den

flyttede sig ellers ikke.

»Saa maa vi svømme ud efter den. Knud er bedste Svømmer,« sagde Jørgen.

»Ind med jer, ind med jer. Der var Stemmen igen!«

Knud smed Hat og Støvler og gled lydløst i Vandet. De andre, sammenkrobede under Buskene, saa ham svømme over og kravle op i Baaden, Han gav Tegn, og Karl dyngede Rebet ud. Kort Tid efter var de alle fem ombord og og paa Vej over Floden. Korporalen blev som Vagt ved Baaden, medens de andre fire gik i Land.

»Stilles,« hviskede Fører. »Se, der!« Han pegede paa Fodtrin i Muddet og vedblev at følge dem. De kom ud paa et moset Stykke med enkelte spredte Træer. Sporene førte Spejderne til en lille Fordybning, der var helt tilræmpet, som for at forvirre dem.

Men nogle Minutters omhyggeligt Arbejde viste dem, at to Spor førte bort i hver sin Retning.

»Knuud, følg dem til venstre, dér; gaa ikke for langt. Vi andre undersøger dette her, som jeg tror, er det rigtige.«

Karl var næppe gaadt halvtreds Meter, førend Sporet standsede brat ved en lille Sandhøj. Han strøg det overste Lag Sand væk og saa da, at det nedenunder var faststamped.

»Der er nogen — nogen begravede her!« gispede Filip, der endnu var Rekrut.

»Faa Sandet til Sides,« hviskede Føreren og gav sig ogsaa selv til at arbejde.

Pludselig sprang Filip op med et Skrig.

»Hvad er der?« udbød Karl.

»Jeg-jeg rørte ved noget blødt — Tej,« kom det fra Filip, der blegnede helt.

Karl stak Haanden ned. Han fandte om noget Tej, hvad kunde det være. Han trak Haanden til sig, og Genstanden fulgte med.

»Vor Pose — vor Pose med Mel,« raabte Filip, overordentligt lettet ved denne Opdagelse.

De gravede nu alle ivrigt og haledes den ene Pose frem efter den anden: Røktøerne, Grynene, Sukkeret, Risen, Havregrynene osv.

»Jeg skulde mene, vi nu havde det meste,« Store Sager mangler der i alt Fald ikke. Lad os faa det ned til Baadene« sagde Føreren.

Jørgen næsten fik et Shock, da han saa dem triumferende komme styrtende ned til Baaden.

»Gemt i en Sandhøj« lo Karl som Svar paa hans spørgende Blik.

De kaldte paa Knuud ved Hjælp af deres Patruljeskrig.

Da han kom, afgav han Rapport over sit Stykke Arbejde. »Sporet førte til et stort Egetræ, og de mange Af-skrabninger paa Barken fortalte mig, at der var blevet klatret meget i det; saa klatrede jeg derop, naturligvis med det forsigtigt. Og hvad tror I, jeg saa?«

»Vi giver den op, ud med Spørget.«

»Tre Mænd. De havde lavet sig en Platform deroppe. De saa mig godt, men troede ikke, jeg saa dem. Saa gled jeg ned og raabte til jer, at det Spor ikke førte til noget.«

»Lad os binde Baaden ovre paa denne Side. Saa maa de svømme over efter den; det er Lige for Lige. Lad os faa Poserne og komme til Lejren, nu skal vi have den Frokost.«

Da Flokken i Triumf førte Provianten ind i Lejren, saa de de to Lejrvagter staa i Samtale med tre Betjente.

Ved Synet af Provianten samlede alle sig om Føreren.

»Det er jo glimrende, at Vandet koger, lad os saa faa Havregrynene i.«

»Har du ingen Idé om, hvem der havde taget det?«

»Jo, tre Mænd.«

»Tre Mænd!« udbød den ene Betjent. »Vi er netop ude efter tre Vagtbønder, som har gjort Indbrud i Posthuset Torsdag Aften. Vi har kunnet følge dem her til Stationsbyen, hvor de kom forsent til sidste Tog. Saa gik de til Landsbyen, hvor de forsøgte at købe Fødevarer, men blev jaget bort. Nu har vi daaet en King om Stedet her, men endnu ved vi ikke bestemt, hvor de opholder sig. Vi formoder —«

Pludselig kom Jørgen springende med en Pose i Haanden.

»Dette her er Melposen, ikke sandt?« henvendte han sig til Karl, »men se, hvad der er i den!«

Han holdt et Ark Primærker frem.

Ved Synet af dem traadte Betjentene til: »Hvor har I fundet dem?«

»Her!« svarede Jørgen og stak atter Haanden ned i Posen, hvorfra han fremdrog et Buntlængerebrev.

»Byttet fra Posthuset!« udbød Betjentene. »I Sandhed, det er en Lykkepos. Tyvene har kastet Melet bort og stoppet Posen med Værdisagerne.«

Ved Spejdernes Hjælp fandt Betjentene hurtigt Egetræet, og da de alle kom tilbage til Lejren en halv Time senere, var det med de tre Tyve i Midten.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserver og tørrede Frugter føres.

***** »SANA« *****
Telf. 5650. Skindergade 28

Den Forgylde Støve

har det største Lager af
Prima pøkkede

Fedtledersstøvler

til Spejdersbrug.

43 BORGERGADE 43
WALD.HOFFENBLAD
Leverandør til Hæren.

Randers Troop
med Stander og Hund.

Stabschefen, Premierløjtn. Gudme kunde i Pinsedags Morgen paa Nykøbing Kirkevej aflevere til Divisionschefen en Styrke paa omkring 120 Mand, hvilket i Betragtning af de store Afstande og forsvarede Transportforhold maa siges at være meget godt.

Umiddelbart herefter forestillede Divisionschefen, Korpsløjtn. E. Hartvig-Møller, Divisionen for Hr. Borgmester Bolwig, der som Turneringschef Præsident ved Spejderne velkommen, udtalte Haabet om, at Sporten ikke maatte blive en Døgnbevægelse men sætte gode Spor i den danske Ungdom til Gavn for Danmark og udbragte et »Leve Konge og Fædreland« som besvarede med 9-foldigt Hurra.

Saa afmarscherede Divisionen med fuld Musik til Sportspladsen, hvor de sædvanlige Konkurrencer begyndte, overværet af henved 1500 Tilskuere.

Resultatet af 100 Meters Hurtigløb:

over 14 Aar:
Klock, Hjørring, 13 1/4 Sek.
Simony, Thisted, 14 Sek.

under 14 Aar:
Ammittbøl, Hjørring, 15 1/2 Sek.
Sandberg, Skive, 16 Sek.

NB. Tiden gælder for Omløb! I 4 Km.-Løbet om Stiftamtmand Gøen's Vandrepokal vandt af 13 startende Aggerholm, Thisted, Nr. 2 blev Wolff, Aalborg.

Derefter fulgte Ambulanceløberne Slag i Slag. Holdene her er originale Patruljer under egne Førere:

1. Præmie: Viborg Troop, 2. Pr.: Falkepatruljen af Randers Troop.

Formiddagen sluttede med en halv Snæs Boksekampe, lidt blodige, men rig paa spændende og fornøjelige Situationer. Haardst var Kampen mellem Divisionens 2 ældste Bokkere, hvorfra den ene blev diskvalificeret, og den anden

Randers Troop
sætter Tømmerflaaden i Vand.

maatte bide i Græsset, men blev efter en Ekstrakamp erklæret for Sejherre.

1. Præmie: Divisionens Vandrepokal vandtes for 2den Gang af Troppassistent Chr. Schmidt, Randers.

2. Pr.: Torben Rasch, Randers.

3. Pr.: Herluf Jensen, Hjørring. Efter en kort Andagt under Ledelse af Hr. Realskolebestyrer Axel R. Hansen rykkede Divisionen hjem til Middag.

Turneringens Clou, Forhindringsløbet, fandt Sted om Eftermiddagen. Tæt udenfor Byen isoleredes de deltagende Hold. Førerne faar et Par Generalstabskort stukket ud — »Søg til Pkt. N. N.s, hedder det, og af Sted løber Holdene, medførende fuld feltmæssig Udrustning. Ved det omtalte Pkt. faar man Fors bindelse med en Signalgast i de nærliggende Legind Bakker, som melder: »Broen sprængt over Legind Sø, byg Flaade eller Bro«. Hold efter Hold farer med til Søen og bygger kæntrende Flaader og bristende Boer, mange Hold kommer dog over, og følgende Spor og udlagte Breve naar de op i de imponerende stejle Legind Bakker, passerer et Forhug, som spærres en hel Skovvej, og rutscher til sidst med Teltruller, Kogekar, Standere og Tropsdyr ned ad en mægtig Skraaning til Sallingsund, ved hvis Strand der, efterhaanden som Holdene arriverer, rejser sig en Parade-

Nørrejske Divions 6. Foraars-Turning

Divisionslejr omkring et stort Lejrsbaal.

Hjørring Troop blev Nr. 1, Nykøbing Nr. 2 i Orienterings-Forhindringsløbet.

Saa spiste Spejderne til Aften med deres Værter, og Lejrsbaalet tog sin Begyndelse. Hvad Underholdningen angaar er Troppene ogsaa kommen godt med. Viborg Troops Orkester, dens alvorlige og muntre Sange, akkompagneret af en Tom-Tom, dens Dans og Opstillinger bør nævnes, — ligeledes Hjørring Troops originale jyske Sang og sidst, men ikke mindst, Nykøbing Troops maleriske Overfald, hvor man ser trætte Spejdere komme vandrende, slaa Lejr og lægge sig til at sove om Lejrsbaalet, indtil Græsset bliver levende af bugtende og snigende Indianere, der til Slut opfører deres Krigskrig og styrter sig over de sovende.

1. Præmie tilkendes Viborg Troop.

Efter en kvik Afbyrdning af Lejren indlededes Troppene med al deres Udrustning i et Par Motorbaade, stillet til Disposition af Løjtnant, Direktør V. Lunn, og sejlede til Nykøbing.

Næste Formiddag fandt, efter at Fanen var hejst og et med 9-foldigt Hurra besvaret »Gud bevare Konge og Fædreland« var udbragt, atter en kort Andagt Sted, hvorefter restende Ambulanceløb optraadte.

Tilslidst foregik Konkurrencerne i Spejderdrætter med følgende Resultater:

Tegning af Kortskitse:

Micheli Jensen, Viborg.

Kast med Redningsreb:

Lund Poulsen, Nykøbing.

Gravning af Koghul:

Sv. Aa. Christensen, Randers.

Lapning og Stopning:

Herluf Jensen, Hjørring.

Spejlsning og Besnøring:

B. B. Larsen, Viborg.

Præmieuddelingen fandt Sted om Aftenen paa Bendix Hotel, hvor Spejderne med Damer, Kvarterværter, Dommere m. fl. efterhaanden indfandt sig.

Efter at der var drukken Chokolade, formeredes Divisionen til Parade, og Divisionschefen oplæste Præmietagerne.

Det er altid et af Turneringens store Øjeblikke, naar halte Løbere eller forslaaede Bokkere foran Kammeraterne og med 100 unge Dammers Øjne hvilende paa sig modtager deres Pokaler eller Dekorationer.

Førend de ovennævnte Præmier fik Hjørring Trop i Selvbøger for spejdermæssig Optræden under

Viborg Troops Broslagning.

Viborg Troop
med »TOM-TOM« en.

hele Turneringen og Bror Berge Larsen, Viborg, Divisionens Forskjensmedaille. Troppfører Beck, Nykøbing, fik under stormende Bifald et Selvbøger som en Anerkendelse for sit Turneringsarbejde.

Divisionschefen hæftede Korpssets Selveks for Livredning paa de to Nykøbing-Spejdere Frøde Jensen og Søren Christensen og fremhævede Spejder Holger Jensens Assistance ved samme Lejlighed, nemlig da de en Gang i Vinter reddede en Kammerat fra at drukne i en Vaage.

Efter et Leve for Nykøbing By og Borgere, for Gæstfriheden, for hvilken Overdommer, Direktør Messerschmidt takkede, og efter 3 rundende Hurra for Korpsløjtnant Gudme, tog Dansen sin Begyndelse.

Næste Dag spredtes Spejderne for alle Vinde — den 6. Foraars-turnering var endt.

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

Af en gammel Læges Oplevelse.

Fortalt af ham selv.

Det hændte forleden i et Selskab, at paa en Gang sagde en gammel Ven af Huset, en Læge, der havde levet sit meste Liv rundt i Verden, til den tilstedeværende unge Søn:

»Unge Mand, jeg har ladet mig sige, at De interesserer Dem for, hvad jeg fortæller. Nu skal jeg berette Dem en lille Hændelse af mit Liv, om hvordan man en Gang vilde prøve paa at dræbe mig. De ved, jeg er Læge, og at jeg har rejst meget. — Naa, altsaa — det var en Gang jeg var i Orienten. Unge Mand, De ved jo nok, hvad Orienten er? Jeg var der, det kan være det samme i hvilket Land. Det ene ligner det andet dermed. Jeg var saa heldig at være bleven Læge hos Fyrsten eller Vicekongen, som han der blev kaldt, kort sagt hos Regenten. At være hans Liv-læge betød for alle det samme som at være en stor Mand — en berømt Læge.

En Dag kommer der en indfødt med Bud til mig og beder mig komme til hans Dreng, der var syg, og hjælpe ham. Han boede i et af Byens indfødte Kvarterer, et Sted, hvor Evropæerne den Gang ellers aldrig kom. Der var kun snævre, trange Gyder, nærmest kun beboet

af de laveste Kaster af Befolkningen. Naa, jeg syntes det var min Pligt at gaa, og jeg var ung den Gang og ikke bange af mig, saa jeg fulgte Manden, lod spænde for min Vogn og kørte afsted til det opgivne Hus. Ved min Ankomst ser jeg indenfor Porten en stor Mand staa med en grøn Fetz paa Hovedet. De ved, kære Ven, hvad den grønne Fetz betyder? — Naa, ikke — jo, ser De, den er Tegnet paa den hellige Mand, en, der har været paa Pilgrimsfærd ved Muhameds Grav i Mekka. Som saadan meget anset af alle sine Trosfæller. Da jeg saa vil staa ud af min Vogn og gaa ind i Huset, træder han i Vejen for mig og siger:

»Du er Læge.«

»Ja jeg er,« siger jeg.

»Du vil helbrede Drengen der oppe,« siger han saa.

»Det vil jeg,« svarede jeg, »og kan.«

»Det skal Du ikke, kør hjem,« byder den grønne Fetz mig.

Han var selv Læge og som saas den naturligvis bange for, at jeg skulde berøve ham hans Praksis. Men som jeg har sagt Dem, var jeg ung og uforfærdet den Gang, saa jeg bad ham flytte sig, saa jeg kun

de komme op i Huset. Han prøvede endnu paa at afholde mig fra mit Forehavende, og sagde stadig:

»Du skal ikke gøre det, Drengen vil dø.«

De under Dem vist over, at vi siger Du til hinanden, men i Orienten siger alle indfødte Du til en paa deres Sprog.

Langt om længe lod han mig dog komme forbi, og jeg gik op til den syge. Der var ikke noget særligt slemt i Vejen; jeg undersøgte ham og skrev en Recept og sagde Farvel.

Inden jeg kom op i min Vogn, var min Ven med den grønne Fetz der igen og raabte til mig:

»Tag Dig i Agt, Drengen vil dø inden i Morgen.«

Den næste Dag vilde jeg dog pligtskyldigst se lidt til, hvordan det gik min lille Patient. For jeg skal sige Dem, der ude i Orienten ved man aldrig, hvordan det kan gaa; jeg vil ærlig indrømme, at jeg var ikke helt glad ved Tanken paa, hvad min grønne Fetz kunde finde paa. Disse Folk er ikke til at spøge med, Fanatikere, som de er. Jeg kørte altsaa afsted — saa da jeg nærmer mig Gaden eller rettere Gyden, hvor Drengen boer, ser jeg, at den er sort af Mennesker, der, da jeg kom hen til dem, saa alt andet end hyggelige ud. Fra alle Sider lyder truende Mumlén, og ud af Trængslens kommer min rare Ven med den grønne Fetz, han raaber barskt til mig:

»Jeg sagde Dig, Du skulde blive herfra, Du gør kun ondt, vantro, som Du er, se hvad Dine Filler har gjort, se paa den Hund der.«

Midt paa Gaden laa en død Hund.

»Det er Din Medicin, der har dræbt den.«

Jeg saa straks, at her var det absolut ikke Spøg længer, her gjaldt alt for mig. Den omstaaende Sværm saa stadig mere uhyggelig ud, nu gjaldt det om at handle klogt. Jeg stod ganske roligt ud af Vognen og gik op i Huset, hvor jeg saa til Drengen, der havde det rigtig godt. Hvorpaa jeg forlangte at se Pillerne, jeg havde ordineret Dagen forud. Det kunde jo tænkes, at Apothekeren havde givet forkert Medicin. Den var dog ganske rigtig. Da jeg kendte de indfødte og deres Maade at være paa, havde jeg ikke skrevet nogen ret stor Portion op. Jeg saa, at Drengen havde faaet lige, hvad jeg havde givet Besked paa. Der var altsaa ingen Tvivl om, at Hunden dernede paa Gaden havde faaet en Gift af Manden med den grønne Fetz, og at han havde udgivet det for, at min Medicin for at ophidse Befolkningen mod mig. Jeg tog nu roligt Æsken med de resterende Piller, stak den i Lommen og gik ned. Da jeg saa kom ud, saa jeg straks, at Sværmen var vokset og yderligere ophidset; fra alle Sider saa jeg truende Arme, mange bevæbnede med Stokke og lignende, der var løftede mod mig. Saa overlegent som muligt sagde jeg:

»Drengen er bedre og kommer sig, og det er mine Piller, der har gjort det; for at vise jer, at min Medicin er god, skal jeg spise Resten for jeres Øjne.«

Hvorpaa jeg trak Æsken op af Lommen, aabnede den, saa alle kunde se det, slugte dem alle paa en Gang og steg til Vogns, raabte til Kusken om at køre til. Den raasende Hob hylede og for efter mig, og de, der kunde naa mig, slog af et godt Hjærte løs paa mig. Men paa Grund af, at jeg havde handlet saa resolut og overlegent,

var der dog mange, som holdt sig tilbage, og takket være mine gode Heste var jeg snart udenfor Rækskevidde. Godt saa mit Tøj jo ikke ud efter den Omgang, og noget mør var jeg uanægtelig ogsaa.

Men, unge Mand, havde jeg ikke været i Besiddelse af den tilstrækkelige Ro og Tillid til det, jeg vidste var Ret, nemlig at Drengen havde faaet min Medicin og Hundens Gift, — ja, saa var jeg ganske simpelt bleven slaet ihjel af Høben. Derfor husk — gør man det, man ved er rigtig, vær saa ikke bange — er De det dog, vis det for alting ikke.«

Trops-Nyt.

Den 30. Maj afholdtes Samariter-eksamen paa Rigshospitalet.

En Del Spejdere fra 1. Frederiksberg Tropp. 1. Østerbro Tropp. 1. By Tropp og 1. Hellerup Tropp tog 1. Del af Eksamen. Desuden tog flere Spejdere fra 1. Frederiksberg Tropp 2. Del og er nu fuldt uddannede Elever til »Røde Kors«.

I Konkurrencen om Danmarks bedste Pigespejder har Patruljefører Sigtrude Berlin 1. By Tropp 2. Patrulje vundet Præmien April — Juni.

Konkurrencen fortsættes først til Efteraaret.

Sommerlejren afholdes i Aar ved Frederikssund paa Admiral Middelboes Grund fra 10.—20. Juli af Spejdere fra

Slagelse-tropp.

1. Frederiksberg Tropp og 1. By Tropp samt 15 svenske Pigespejdere, der er indbudt til at deltage.

Spejderne betaler 15 Kr. + Rejseomkostninger. Feltmæssig Udrustning. 1. Hellerup Tropp Lejr bliver paa Bornholm fra 20.—30. Juli.

Der er oprettet en ny Tropp i Hjørring.

Fra Slagelse Pigespejdertropp.

St. Georgsdagen Parade af 34 Spejdere.

Dagen efter deltaget i Salg af Foraarblomster.

Store Bodedag foretaget Marchtur til Frederikslund. 9 Spejdere fra Korsør deltog. Der lavedes Rismelsgred og kogtes bayerske Pølses og Kartofler.

En Patrulje har indsamlet Anemoner til Sygehuset. En anden har trakteret en Klasse — 24 Smaapiger — med Kager og Kakao, der lavedes ude i Skoven ved Baal.

Patruljerne har paa deres Ture øvet sig i at lave Baarer.

Præmiegaaden.

Fejlen ved Fotografiet i forerige Nummer var: Laarspikeren var lagt ganske forkert.

Præmien: En Forbindskasse er vundet af Frk. Aase Horn-Larsen Troppsfører for 1. Frederiksberg Tropp.

1.
Frederiksberg
Tropp
laver Avis-
briketter.

Hvorledes man giver Signalement af et Menneske.

Hvor ofte ser man ikke — naar en Patulje faar til Opgave at beskrive et Menneske — at Spejderne griber Sagen helt forkert an.

Nogle beskriver f. Eks. Klæde- dragten meget nøjagtigt, hvorimod de glemmer at lægge Mærke til det karakteristiske ved Mennesket.

Naar man beskriver et Menneske, bør man lægge særlig Vægt paa følgende Ting:

Først angives om vedkommende er Kvinde, Mand, Pige eller Dreng og til hvilken Stand, vedkommende hører (Overklassen, Middelklassen, Underklassen, eventuelt: Murer, Kunstner, Officer, Arbejder etc.).

Dernæst:

1. Alder.
2. Højde og Legemsbygning. Normal højde for en Mand 180 cm.
3. Øjen og Haarfarve. (Har vedkommende Skæg angives det).
4. Særlige karakteristiske Ansigtstræk. (buskede Øjenbryn, Fregner, skæv Næse etc.).
5. Hænder. (Store eller smaa, blege eller solbrændte. Man lægger Mærke til, om Hænderne ser ud til at bruges til strengt Arbejde o.s.v.).
6. Vedkommendes Gang. (Hurtig, langsom, let, slæbende, haltende; gaar vedkommende skævt paa den ene Hæl angives dette).
7. Særlige Kendetegn. (Ar, manglende Tænder eller Lemmer, Underbid, Brillen, Øjenfejl).

Dernæst beskrives Klædedragten meget nøjagtigt, det bemærkes, hvis man f. Eks. kan se af vedkommendes Støvler, at han er gaet en lang Vej. Hvis han bærer Cyklelygte bemærkes, at han enten lige har stillet sin Cykel fra sig eller skal hente den.

Bærer han Cyklelygte midt paa Dagen bemærkes, at han rimeligvis skal paa en længere Tur; har han Rifter eller Pletter paa Toj, Huller paa Handsker eller Støvler, angives det; ligeledes hvis hans Støvleband er knækket og igen bundet sammen. o.s.v. o.s.v.

Opdagelsespolitiet klager tit over,

at Folk afleverer et fuldstændigt forkert Signalement, hvilket ikke sjældent er til stor Skade.

Enhver Spejder kan risikere engang at skulle give et nøjagtigt Signalement af et Menneske, og saa gælder det om at vise, at Spejderne i hvert Fald forstaar at bruge deres Øjne. Jeg husker, at jeg, da jeg lige var blevet Spejder; af min Patuljefører lærte at beskrive et Menneske.

Jeg var selvfølgelig meget optaget af Sagen, og naar jeg sad i en Sporvogn eller gik paa Gaden, øvede jeg mig stadig.

En Dag, da jeg skulde til Patuljemøde og kom gaende ned ad Trapperne, saa jeg to Mænd, der var i Færd med at skruer Hængslerne af et Par Mellemdøre i Opgangen.

Jeg skulde naturligvis straks beskrive dem og blev staaende en 3-4 Minutter for at se paa dem.

Jeg skænkede ikke Sagen en Tanke, for jeg, da jeg kom hjem fra Patuljemødet, mødte en Opdager, der spurgte, om jeg ikke havde set, hvem der havde skruet Dørene af.

Nu var det mig selvfølgelig en let Sag at beskrive Mændene.

Opdageren mente, at de havde skruet Hængslerne af for at sælge dem, og bad mig, hvis, jeg saa Tyvene igen, straks at melde det.

Et Par Dage efter, da jeg var gaet op paa Loftet for at sige en Besked til vores Pige, saa jeg de to Mænd staa og reparere en Ovn deroppe. — Værten stod ved Siden af. — Jeg fortalte ham, at det var disse Mænd, jeg havde set skruer Hængslerne af, og — ja undskyld Læser, at Historien ender saa kedeligt — det viste sig, at de to Mænd af deres Mester havde faaet Ordre til at reparere Hængslerne paa Mellemdøren i Opgangen ved Siden af, saa var de gaet forkert, og da Hængslerne i denne Opgang ogsaa var i Stykker, havde de i Stedet taget dem med Hjem for at reparere dem.

Dette for at vise, at man altid bør være forberedt paa at kunne beskrive et Menneske.

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Isolator Flasker

Holder Indholdet
varmt i 24 Timer;
koldt i flere Dage.

1/4 Liter Kr. 2.00
1/2 » » 2.50

Rygsække

Af grønt Ravndug,
Kr. 1.50, 2.00, 2.50, 3.00.
Bedre Kvalitet og Forarbejdning,
Kr. 3.50, 4.00, 5.00, 6.50.

OM LIVREDNING

Af Gymnastlærer, cand. phil. FR. CHRISTENSEN

(Fortsat fra forrige Nr.)

4. Frigørelsesgrebene.

Et Menneske, som er ved at drukne, vil selvfølgelig dødsensangst og med Fortvivlelsens Kraft søge at klamre sig til det første det bedste, som kan holde ham oven Vand. Derfor maa Redningsmanden være forberedt paa en Kamp paa Liv og Død med den forulykkede, som ikke tænker paa, at han ved at gribe fat i sin Hjelper kan bevirkte, at de begge udsættes for at gaa til Bunds.

Det gælder da først om at være snedig og behændig nok til at undgaa hans Omklamringer.

Hvorledes det? Jo, I skal altid søge at nærme jer til ham bagfra. Saa kan han jo ikke saa let faa fat i jer.

Men da det ikke altid lader sig gøre at komme ind paa ham bagfra, og da han jo ogsaa kan dreje sig, er det absolut nødvendigt, at I kender visse Parader eller Greb, ved Hjelpe af hvilke man kan afværge alle hans Angreb. Disse Parader skal I øve med hinanden to og to først paa Land og siden i Vandet.

Den druknede omklammer Halsen (Fig. 1.) Man tager ham da omkring

Livet med den ene Arm og trykker ham godt ind til sig, mens man samtidig fører den anden Arm udenom eller ind mellem hans Arme, saa man kan stemme Haanden mod hans Hage og tillige med Pege- og Langfingeren klemme hans Næsebor sammen. Man trykker af al Kraft hans Hoved og Overkrop bagover og tvinger ham der ved til at give Slip. (Fig. 2.)

Omklamring af Krop og Arme (Fig. 3). Man bøjer sin venstre Arm, tager bagfra fat i hans Skulder, sænker sin højre Skulder og fører den derved friglorte højre Arm udenom eller indenom hans Arme og kan nu klemme hans Hoved tilbage som før. (Fig. 4.)

Omklamring af Haandleddene ovenfra. Man svinger Armene opad—udad imellem hans Arme, idet man bryder imod hans Tommelfingre (Fig. 6).

Omklamring af Haandleddene nedenfra. — Armen svinges, modsat før, nedad—udad.

Omklamring af eet Haandled med begge Hænder ovenfra (Fig. 7). Man

fører sin frie Arm ovenfra ind imellem hans Arme, tager fat i sin egen fastholdte Haand og trækker nu til med begge sine Armes Kraft. (Fig. 8.)

Omklammes Haandleddet paa samme Maade nedenfra — fører man sin frie Arm nedenfra ind imellem hans Arme og tager fat som før.

Som I vel allerede vil have lagt Mærke til, er det en Hovedregel, at man ved Omklamring af Arme og Hænder gør sig fri ved at bryde imod hans Tommelfingre.

Som Eksempler paa, at det kan betyde Liv eller Død, om man kender eller ikke kender disse Parader, skal jeg nævne følgende Redningsberetninger i Ungdommens »Svømmebog«: »En Kamp i Vandet ved Kvæsthusbroen«, »En Tvekamp i en Tørvegrav«, »I et farligt Hul i Aaen«, »Han blev der nedet«.

Hvorledes skal man altid nærme sig den druknede for at undgaa Omklamring?

Har I prøvet to og to, om I kan alle Paraderne?

5. Bjergning.

At bjerge en druknende er ikke saa lige en Sag og fordrer ligesom alle de øvrige Færdigheder megen Øvelse og hurtig Omtanke.

I maa straks være klar over, hvor det er nemmest at faa den forulykkede i Land. I Stedet for at slæbe ham ind til et Sted, f. Eks. en stejl Kanalmur, hvor det er umuligt eller meget vanskeligt at faa ham op, er det selvfølgelig bedre at bjerge ham et Stykke længere til et mere bekvemt Landingssted.

I kan bjerge en druknende paa 3 Maader. Om I skal bruge den ene eller den anden Maade retter sig ganske efter, hvorledes den druknende vopfører sig.

1. Bjergningsmaade. (Fig. 9): Den forulykkede anbringes liggende paa Ryggen foran jer; han strækker sine Arme frem og sætter Hænderne mod jeres Skuldre, og I kan nu »skyde« ham frem, idet I svømmer Brystsvømning.

Denne Bjergemaade er den nemmeste og hurtigste, men desværre kan den kun benyttes i ganske enkelte Tilfælde.

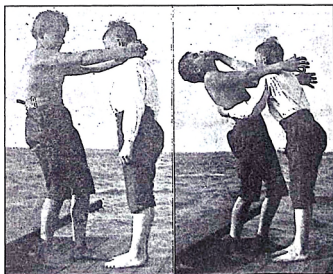

Fig. 1-2.

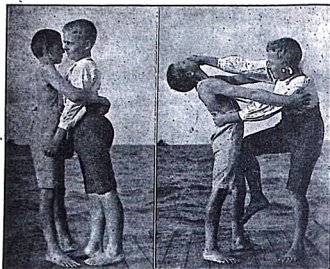

Fig. 3-4.

Thi I'kan nok forstaa, at for at den skal kunne anvendes, er det nødvendigt, at den forulykkede er fuldstændig rolig, fornuftig og kender lidt til Svømning og Flydning. Hvis f. Eks. en af jeres Kammerater skulde blive træt eller faa ondt, mens I er ude at svømme, kan I svømme i Land med ham paa denne Maade.

2. Bjergemaade: I fører bagfra jeres ene Arm ind under den druknendes Arm og tager fat om hans Bryst, holder ham godt ind til jer, lægger hans Hoved med Nakken paa jeres Skulder, idet I naturligvis maa passe paa, at han har Ansigtet over Vandet. Hans Krop flyder frit mellem jeres Ben. I svømmer nu afsted med ham ved Hjælp af Benene og den ene Arm. Benene bevæges paa samme Maade som ved Vandtrædning. Haanden bruges til at »ro« med. Naar I fører den

tilbage, skal Haandfladen vende nedad mod Bunden, naar I fører den fremad, skal den staa paa Højkant, saa I kan trykke imod Vandet. Kroppen lægges bagover, idet I dog løfter Hovedet lidt og stadig ser efter, at I svømmer i den rigtige Retning.

Denne Bjergemaade er den mest almindelige og kan bruges, naar den druknende er bevidstløs, eller hvis han er saa fornuftig, at han vil ligge stille.

3. Bjergningsmaade: I fører begge Jeres Arme ind under den druknendes Arme, tager ham om Brystet og holder ham godt ind til jer. Idet I bruger Benene som til Vandtrædning eller til Rygsvømning og lægger jer godt tilbage i Vandet, svømmer I afsted med ham.

Denne Bjergemaade er langt den sværeste og benyttes oftest for urolige og »vilde« Personer, som sparker, bæs-

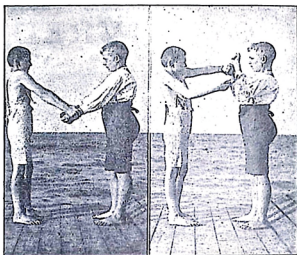

Fig. 5-6.

ker og slaar om sig, idet Skrækkenfjær berøvet dem Sans og Samling.

Hvor mange Bjergemaader, har jer omtalt?

Hvorledes er de forskellige Maader, og hvornaar bruges de?

Har I alle sammen to og to øvet jer i alle Bjergemaaderne?

Feriekursus i Livredning og Svømning for saavel Drengesom Pigespejdere.

Spejderne har hidtil savnet et Sted, hvor de i Fællesskab kunde lære de absolut nødvendige Færdigheder i Svømning og Livredning. Dette Savn vil nu blive afhjulpel, idet vi har truffet et Arrangement dels med Badeanstalten »Helgoland«, hvorved vi faar overladt en stor brillant indrettet Afdeling til

Fig. 7-8.

Fig. 9.

os selv, og dels med Hr. Gymnasie-
rer Fr. Christensen, Forfatter bl.a. til de
2 Artikler »Om Livredning« her i Bladet.

Der oprettes Feriekurs paa 1 Maa-
ned fra 9. Juli og undervises foruden
i almindelige Svømmemaader i Dykning,
Bjergning, Genoplivning, Svømming med
Tøj paa, Indianersvømming, Udspring,
Brugen af Pulmotor, Frigørelseskamp i
Vandet m. m.

Betalingen for Undervisningen er
5 Kr. (Kort til Bade 2.50 Kr.). De, der
har Kort til »Helgoland« kan benytte
dette.

Spejdere, som rejser bort en Del af
Tiden, kan selvfølgelig godt deltage i
den resterende Tid.

Figtespejderne undervises af Frk. Paula
Thygesen-Nim, exs. Lærerinde fra Poul
Petersens Institut.

Vi opfordrer kraftigt alle Spejdere
til at deltage.

Indmeldelse til en af undertegnede:

Fr. Christensen Paula Thygesen
Telf. Strandv. 571 Nim
mell. 4-6 Telf. Strandv. 585 x
mell. 9-12.

Kursuset tænkes afsluttet med en
Opvisning for alle interesserede.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14

Korpsadj. træffes paa Kontoret 4 1/2-6 Em. Sp. Chef og Stabschef kun efter nærm. Aftale.

Københavns-Division.

Pinsetur indenfor Divisionen.

1ste Østerbro Tropp. 22.-25. Maj Van-
drelejr (Holte, Friheden, Trolles
minde, Lystrup, København).

3dte Østerbro Tropp. 25.-30. Maj Cyk-
lejr (Sydsjælland, Møen).

5te Østerbro Tropp. 25.-30. Maj Stand-
lejr ved Esrom.

1ste By Tropp. 24.-28. Maj Standlejr
ved Gribskov.

2den By Tropp. 26.-28. Maj Standlejr
ved Roskilde.

5te By Tropp. 22.-28. Maj Standlejr
ved Gribskov.

3dte Vesterbro Tropp. 19.-27. Standlejr
ved Stavnsholt.

Om: Divisionens Sommerlejr, se and-
sted i Bladet.

Leverandør til

Københavns Div.

Midtjyske-Division.

Alle ser i Øjeblikket kun hen til
den store Divisionsstandlejr ved Mols
Hoved fra 6.-14. August, og alle er i
Arbejde med Lejruddrustet. Flere Tropp
har planlagt Vandreløbe, der skal af-
holdes for Standlejren.

1. Aarhus Tropp. Foruden Deltagelse
i Foraarsturneringen har Troppen i Maj
foretaget en Tur til Ravnse. Ankomst
d. 19. Em., og her havde Silkeborg til-
lige indfundet sig. Efter Lejrbaal gik
Troppen til Ro Kl. 11 dels i Telt og
dels i Ravnsehuset, der er overladt
Spejderne af Baron Rosenkrantz, So-
phiedal. Den næste Dag fandt en
mindre Øvelse Sted. Medens Middags-
maden blev lavet, aflagde Baronet et
lille Besøg i Lejren, og kort efter vendte
Troppene hjem pr. Cykle. Troppens
Patruller tilbragte det meste af Pinses-
ferien ved Ravnse. Desuden har der
været foretaget en Aftenudrykning til
Charlottehøj med Patruljeøvelser.

2. Aarhus Tropp har bl. a. foretaget
Ture til Mols og Ravnse.

Begge Aarhus-tropper overværede ef-
ter Indbydelse fra Danmarkssamfundet
dette Møde Valdemarsdagen.

1. Silkeborg Tropp. deltog i Divi-
sionens Turnering med 21 Spejdere. 1.
Patr. fik 1. Præmie i Ambulanceøvel-
ser. Var Lørdag d. 19. Maj til Søndag
d. 20. samt 3 Dage i Lejr ved Ravnse.

Sydjyske Division.

1. Fredericia Tropp. tæller 16 Spej-
dere. Der er ikke optaget Rekrutter i
Aar, da det er Meningen at uddanne
disse 16, saa at der til Efteraaret kan
dannes flere Patruller. Troppen har af
Kommunen faaet et Lokale til Tropp-

lokale og har desuden et Patruljelokale.
Korpslæge Gjessing har givet nogle af
Spejderne Kursus i Nødhjælp. Ved
Foraarsturneringen i Vejle toges 1. Præ-
mie i Ambulance.

Den 27.-28. Iaa Troppen i Lejr i
Taulov Skov. Der øvedes i Teltlag-
ning, Kortlæsning, Signalering, Lejr-
arbejde m. m.

For Tiden arbejdes der paa at faa
et Tropperaad og passive Medlemmer.

Nørrejyske-Division.

Divisionen afholdt sin 6te Foraars-
turnering i Pinsen.

Hjørring Tropp. foretog en 3-Dages
Lejrtur i Bededagsferien — Faneind-
velse paa Valdemarsdagen. Deltog cyk-
lende i Foraarsturneringen i Nykøbing.

Slieve Tropp. 5. Maj Øvelse med Ny-
købing Tropp. i Salling.

17. Maj Good turn: Troppen an-
vendtes som Kontrolposter ved Idræts-
klubbens Terrainløb i Frederiksdal og stil-
lede Telt til Disposition til Omklædning.

19.-20. Maj Weekend Lejr ved
Astrup Skov.

27.-28. Maj Troppen deltog fuld-
tællig i Divisionens Turnering.

Randers Tropp. 2-Dages Lejrtur i
Bededagsferien Troppser Jørgen Boje
fratrædt paa Grund af Indkaldelse,
Troppen ledes af Troppassistenten.
Deltog i Divisionens Foraarsturnering.

Chr. Larsen,

1ste Klasses Haandskomageri.

Ole Bruunsvej 3

Telf. Ord. 825 Telf. Odr. 825

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Tlf.: Ordpr. 943.
Reparation af Cykler, Motocykler
m. m. udføres.

AXEL VELDEN

Ompolstrede Møbler, samt Markiser og
Dekorationsarbejder anbefales.

Hell. 75. Strandvej 187. Hell. 75.

Smaa Vink

i Anledning af de forestaaende Sommerlejre

Patruljeførerne maa tage et Tag med ved Arrangementet af Troppens Sommerlejr og paa enhver Maade hjælpe Troppsføreren. Dog maa Patruljeføreren først og sidst sørge for, at hans Patrulje er klar til at rykke ud; hjælpe sine Spejdere, hvis der er noget, de ikke selv kan klare, og saa være sikker paa, naar der rykkes af, at der ikke findes en Spejder i Patruljen, der mangler saa meget som en Knap.

Spejderne maa sørge for, at det, han har faaet Besked om m. H. t. Afskaffelse af Rekvisitter, Reparationer o. s. v. er i fuldkomment Orden den Aften, Bagagen ses efter inden Udrykningen; sørg i det hele taget for at volde din Troppsfører saa lidt Besvær som muligt m. H. t. de utallige Spørgsmaal, du har inden Lejren, for han har Masser af andre Ting at tænke paa. Bed din Patruljefører hjælpe dig og vise dig til Rette, og hvis han ikke kan, gaa saa til Troppsføreren.

I Lejren. Lav Kogehullerne virkelig gode, d. v. s. grav dem et Sted, hvor Jorden er tør og fast og med stor Nøjagtighed, thi det er utaalstelig senere at gaa og lappe paa disse Huller, fordi Hullet blev gravet saa stort, at Kedlen faldt ned. Sørg for at holde ild stadt, lige fra første Gang der tændes op, til Lejren afbrydes, det betaler sig fremfor at have de stadig tilbagevendende Kvaler med Optænding.

Hold Kogegrejene i Orden til enhver Tid i Lejrperioden, og naar Lejren er endt, skal Kogegrejene gøres rene og blanke og indsmøres med Fedtstof og ikke bare smides ind i Troppesdepotet og ruste, indtil Ferien er endt. Hvis Troppen er paa Vandreløjt, gælder det i høj Grad for den enkelte at holde sine Fødder i Orden; det kan

ikke hjælpe at plage om at faa Lov til at gaa med Sko, fordi det er lettere, det er en ren Vildfarelse, nej, tag et Par Fedtlæderstøvler paa med et Par rigtig tykke Saaler. Om muligt bør Støvlerne være saa vide, at man kan have 2 Par Strømper paa ad Gangen (et Par tykke og et Par lettere, de sidste inderst). Desuden maa Skomageren inden Lejren have taget selv den mindste Ujævnhed bort inde i Støvlers Saal. Føddernes Negle bør holdes korte, og i Modsetning til Fingrenes Negle, bør de skæres lige af, ikke afrundede. Fødderne maa vaskes mindst én Gang om Dagen. Man maa ikke vente for længe ad Gangen med at skifte Strømper. Disse skal i alt Fald for Fodballens Vedkommende, ikke have Stopninger, da disse straks mærkes paa Vandringen.

Hav altid Reb og Bøjer parat ved Badsning. Lad aldrig en Dreng gaa

i Vandet, uden der er en, der ser efter ham fra Bredden og sørger for, at han kommer op. Sørg for at ingen er længere end 20 Minutter i Vandet ad Gangen. Læg Badetiden saa fjernet fra Maltiderne som muligt, vær ikke overhødet inden Badsningen.

Man kan blive solbrændt uden at blive skoldet. Gaa gradvis frem med at tage et »Solbad« 10 Minutter ad Gangen 3 Gange daglig, det er tilstrækkeligt, til man bliver vant til det. Der efter kan »Badet« vokse indtil 10 Minutter mere om Dagen. Det er den sikreste Maade at blive solbrændt paa for Hud, der ikke er vant til Solens Indvirkning.

Tandpine er ofte Skyld i smertefulde Timer i en Lejr. Afslæg Tandlægen et Besøg, inden Lejren begynder. En smerteløs Behandling er bedre end at faa en hel Lysttur ødelagt p. G. af Tandpine i Lejren. Giv ham saa ikke disse varme Omslag om Hovedet, men smør Gummerne med Jod eller Kamfer.

Ved Stik af Insekter anvendt man en Spiseskefuld Salmiakspiritus eller Soda rørt op i en Kopfuld Vand, i hvilken Blanding Insektstikket vaskes.

Fluer i en Lejr er i Reglen Tegn paa daarlig Hygiejne. Den bedste Maade at holde dem borte paa, er at være omhyggelig med al Lejrens Af-fald, alt, hvad der kan brændes, brugs der til, og det øvrige graves ned.

Foss.

AMATØRERNE
køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udfører Vejledning gives hos
HEINRICH & POULSEN
HØJBROPLADS 6 - KØBENHAVN - TELEFON 1428, 8728

TELEFON 5506

GRUNDLAGT 1875

CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23

MAGASIN FOR ELEGANT
BØRNE-KONFEKTION FOR FIGER OG DRENGE
I STORT UDVALG

A/S Nielsen & Winther — det lille Smedeværksted, som gennem 50 Aars energisk Arbejde er blevet en af de største, danske industrielle Virksomheder.

I de 5—6000 Aar af Menneskeslægtens Historie, som man kender noget til, finder man ikke Mage til de sidste 50 Aars Fremskridt og Udvikling.

Det er en stor Tid, vi lever i — den største, den interessanteste, den skæbningsvangreste, Menneskeheden nogensinde har oplevet. Menneskene har aldrig været stærkere, rigere eller dygtigere, end de er i vore Dage, aldrig før har de raadet over saa vældige Kræfter — en tysk Professor siges engang at have regnet ud, at naar man dividerede den samlede Kraft, som alle Jordens Nationer arbejdede med, med Menneskenes Antal, vilde der tilfalde hvert Menneske en Kraft, der svarer til 16 Slavers Arbejde dagligt.

Man har givet vor Tid mange Navne — det bedste og mest rammende er vel nok *Videnskabens og Maskinernes Tidsalder*; thi Videnskaben og Maskinerne har revolutioneret hele vor Produktion, og Produktionsforholdene vil til alle Tider spille en ganske afgørende Rolle for al Udvikling og alle Fremskridt.

Maskinerne, som i Begyndelsen blev mødt med saa stor Mistænksomhed af mange Mennesker — baade Arbejderne og Landenes Regeringer — har i Løbet af knapt eet Aarhundrede fuldstændig

omformet Menneskelivet paa saa at sige alle Omraader.

De har knust Hjemmet som Produk-

Chr. F. Nielsen,
Smedesvend, Mester, Fabrikant, Direktor,
tjongsgrundlag, muliggiort Dannelsen af
de vældige Storbeyer, skabt hele vor

Tids kolossale Industri og væsentlig omformet Agerbruget, Haandværket, Handelen og Transportvæsenet. Men ikke blot Næringslivet er helt forværet — selve Menneskets daglige Liv er paa tusinde Maader blevet afhængig af Maskinernes Virksomhed.

I sidste Halvdel af det 19. Aarhundrede begyndte denne Udvikling rigtig at tage Fart herhjemme i Danmark. Den gjorde smaa dygtige og energiske Haandværksmestre og Købmænd, der havde Blik for Udviklingen og de nye Tider, til Storfabrikanter og rige Handelsmatadorer. Fra den Tid stammer mange af Landets store Virksomheder. Deres Udvikling og Historie falder saa at sige sammen med selve Landets.

En af disse store danske Virksomheder er Aktieselskabet Nielsen & Winther, som i Aar holder 50 Aars Jubilæum. Det begyndte i 1867 som et ganske lille Smedeværksted i en Bygning med 10×20 Alen Grundflade og er nu i 1917 een af de største danske industrielle Virksomheder med vældige Fabrikker og Millionhandel med Ulandet og betynder det daglige Brød for flere Tusinde danske Hjem.

Man vil forstaa, at der har skullet stærke og energiske Mænd til en saadan Prestation. Forfatteren cand. polit.

Direktor William Winther.

Povl Drachmann fortæller fi et stort elegant udstyret Festskrift (Grundlaget for denne Skildring) som den adm. Direktør har ladet udgive, om dette udmærkede Arbejde.

Firmaets Grundlægger.

I et lille fattigt Hjem i Taarbæk fødtes den 19. November 1832 en Dreng, som inden Aarhundredet var omme, skulde arbejde sig frem til at være een af den danske Jærindustri Stormænd. Han blev døbt Christian Frederik Nielsen. Faderen var en lille Haandværksmester med en stor Børneflokk, som han kun med Nød og Næppe var i Stand til at skaffe det daglige Brød, langt mindre en ordentlig Undervisning. Under trykkende Forhold voksede Christian Frederik op. Tidligt maatte han, som Tjenestdreng hos sin egen Skolelærer, være med til at tjene sit Brød og saa snart han var 14 Aar, blev han sat i Lære hos en Grovsmedemester i København. Hans Skoleuddannelse var daarlige og den teoretiske Uddannelse, som vor Tids unge Haandværkere saa billigt og nemt kan erhverve sig paa Teknologisk Institut og Teknisk Skole, fik han ingen af. Men han var en begavet, lærenem og livlig Dreng — og han var desuden baade energisk og ærgerrig. Han gik los paa

sit Arbejde med Lyst og Humør — han vilde »blive til noget« her i Livet.

Op saa gik han med sine daarlige Skolekundskaaber for Alvor i Lære i Livets store praktiske Skole, til hvis dygtigste Disciple han snart kom til at høre. Med sine »Smedekræfter« tog han fat saa at sige paa sin egen Skæbne og bøjede den efter sin egen stærke Villie.

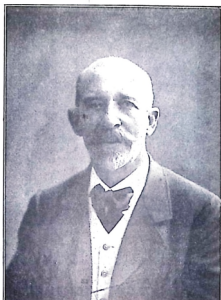
Det var ingen Leg at være Smededreng i de Tider, da ingen humane Love satte en rimelig Begrænsning for Arbejdstiden og for Mestrenes ofte temmelig haardhændede Behandling. En streng og anstrengende Tid var disse seks Læresaar, men han lærte noget — han blev en stærk og dygtig Smed.

Da han blev Svend, fik han Ansættelse paa en Maskinfabrik, arbejdede dernæst som Grovsmed paa Orlogsværftet og bestyrede i en Periode et Vognmagerværksted i Aalborg. 27 Aar gammel giftede han sig, men havde trods begge Ægtefællernes Flid og Sparommelighed vanskeligt ved at tjene blot de fornødne Penge til Livets Ophold. Alle hans møjsommeligt opsparede Smaaskillinger gik med til et Hospitalsophold, han engang blev tvunget til paa Grund af Overanstrengelse.

Efter Krigen i 1864, som Nielsen deltog i, indrettede han sig den første lille Smedie i sit Hjem i Lægeforeningens Boliger. Han havde dengang fast Arbejde som Smedesvend paa Orlogsværftet, men naar han kom hjem efter Fyraften, »fuskede« han privat til Midnat — hans Kone trak Blåsebalgen for ham. Man tænke sig hvilken Energi og hvilke Kræfter, der skal til for at arbejde som Smed fra Kl. 6 om Morgenen til Kl. 12 om Natten — det var ikke 8, men 18 Timers Arbejdsdag.

Efterhaanden fik han samlet sig saa mange Smaaarbejder, at han kunde opsigte sin Plads paa Orlogsværftet og udelukkende arbejde for sig selv. Nu tog han ogsaa fat paa Gas- og Vandmesterarbejde, der gav ham en hel Del at bestille, og efterhaanden udviklede han sig gennem utrættelig, energisk og dygtigt Arbejde til en almindelig lille selvstændig næringsdrivende Smaaborger til Staden København.

Til Trods for de smaa Forhold, han arbejdede under, havde han frigjort sig for Lønslavet og udviklet sig fra Smedesvend til Arbejdsgiver.

Direktor P. N. Holst.

Chr. F. Nielsen, Smedemester.

Smederiet i Lægeforeningens Boliger var dog kun »Fusks«, og Nielsen var endnu ikke nogen »rigtig« Mester.

Men efter et Par Aars Forløb saa han sig nødsaget til at udvide Forretningen. For sine samsparede 200 Rigsdaler købte han en Smedeforretning paa Blegdamsvej 112 og fik endelig Borgerskab som Smedemester den 28. Maj 1867, til hvilken Dato Firmaets Grundlæggelse henføres.

Nielsens Virksomhed i de følgende seks Aar var ikke synderlig meget forskellig fra alle de andre Smaasmedestres. Forretningen var i jævnt, god Udvikling, det var gode Tider at arbejde i — København begyndte jo netop at udvikle sig til Storstad med rivende Fart, hvad der naturligvis i høj Grad kom den begyndende Jærindustri til gode. Jærindustrien udviklede sig i de følgende Aar med det gamle primitive Smedehaandværk som Grundlag. Denne Udvikling gjorde i Løbet af forholdsvis faa Aar de mest fremværende og energiske af de smaa Smedestere til Fabrikanter og Aktieselskabsdirektører — Nielsen var en af dem, der naaede videst.

Foreløbig levede han imidlertid som god, gammeldags Haandværksmester. Solidt og sindigt gik han frem. Han

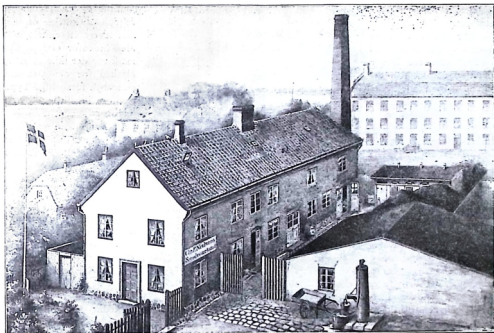
drev sin Forretning udelukkende med 6 Læredrenge foruden sin Kone og sig selv. En rigtig gammeldags, solid og hyggelig Mester var han, strengt og dygtigt, opdrog han sine Læredrenge, som han selv var blevet det, efter den gamle patriarkalske Methode. Drengene hørte med til Mesters Husstand, de boede paa Loftet over Værkstedet og spiste med ved Bordet. Mester ikke alene lærte dem Smedehaandværket, men besørgede ogsaa deres Opdragelse med fornødne Huskekager, og Mesters

den 34-aarige Landbrugskandidat *William Winther*.

Winther var en vidt berejst Mand, fuld af Foretagsomhed og Lyst til at prøve det nye i Tiden. Han var glimrende handels- og sprogkyndig, var klog og smidig til at omgaaes Mennesker og havde et aabent Øje for Betjeningen af at anlægge Produktionen med Henblik paa Verdensmarkedet. Kort sagt, han havde noget af den moderne, smarte Forretningsmands Væsen og var ikke bange for at drømme

det praktiske Arbejde i Værkstedet, medens Winther skulde udføre Tegningerne samt sørge for Bogføringen, Korrespondancen og iøvrigt udføre Kontor- og Handelsvirksomheden.

De to Mænd supplerede gensidig hinanden paa bedste Maade. Begge var de Mænd af den gamle Skole, begge holdt de, som Mænd af den Type plejer det, stejlt hver paa sin Ret, men de holdt sig nøje til deres specielle Arbejdsomraade og de arbejdede godt sammen.

Virksomheden 1867: Chr. F. Nielsens Smedeværksted.

Kone var Læredrengenes Madmoder. Der var ikke noget, der hed Cigaretter eller Biografer eller Danskebuler eller Beværtninger dengang, men haardt Arbejde fra tidlig Morgen til Midnat. —

Skønt Nielsen var en dygtig og energisk Mand, der forstod den nye Tid og dens Chancer og glimtvist skelnede Linierne for Fremtidens Udvikling, saa manglede han dog to Ting, hvilket sikkert vilde have umuliggjort det for ham selv at føre Virksomheden frem til dens nuværende Standpunkt, nemlig teknisk Uddannelse og Kapital. Landbrugskandidat Winther.

Et udmærket Tilfælde var det derfor, der bragte ham i Forbindelse med

om store eventyrlige Maal. Og desuden havde han en lille Kapital.

»Firmaet Nielsen & Winthers«.

Den 1. Marts 1873 gik de to Mænd i Kompagni om Oprettelsen af et Firma under Navnet *Firmaet Nielsen & Winther*, og sidstnævnte indskød en kontant Sum paa 3922 Rigsdaler og 13 Skilling; for at spare Driftskapital blev det bestemt, at ingen af de to Kompagnoner maatte optage mere end højst 60 Rigsdaler om Maanedagen; først naar Aaret var omme, kunde man efter fælles Aftale optage yderligere nødvendige Beløb. Arbejdet blev fordelt saaledes, at Nielsen skulde lede

Fra Smedeværkstedet til Industri-virksomhed.

Forholdene var dog stadig kun smaa, men Forretningen udviklede sig i denne Periode fra Smedeværksted til en lille industriel Virksomhed. Tidligere havde Nielsen ladet Maskinerne drive ved Hjul af et Par Ladegaardslemmer til 1 Mark hver om Dagen. Nu fik man Raad til at anskaffe sig en brugt Dampmaskine paa 2 H.K., der allerede i 1876 blev efterfulgt af en rigtig ny paa 4 H.K. Den ene nye Maskine anskaffedes hurtigt efter den anden, stadig nye og større Opgaver kunde man paatage sig — Industrivirksomheden voksede Dag for Dag.

Den Industri, som skulde blive Firmaets Hovedvirksomhed i mange Aar var Fremstillingen af Værktøjsmaskiner, saasom Drejebænke, Instrumentmagerbænke, Gørtlebænke, Flambænke osv.

I 1878 fik man ved Bestilling fra Sømekorpsket Forbindelsen i Stand med de militære Maskin-Etablissementer, hvilket senere med en Mængde store Bestillinger fra Staten skulde faa saa stor Betydning for Firmaets Udvikling og Trivsel. Samme Aar opnaaede man paa Pariser-Udstillingen Bronce-medaille for en af Firmaet konstrueret og udført Drejebænk, med flere sindrige Indretninger.

I de følgende Aar gik Forretningen godt frem, og man tjente forholdsvis gode Penge. Begge Chefene levede dog stadig yderst sparsomt, hver boede over Værkstedet sin lille 3-Værelses Lejlighed, hvoraf Winther, der var ugift, endog afgav det ene Værelse til Kontor og Tegnestue.

Efterhaanden blev Pladsmangelen ret følelig, selv efter at de to »Direktørboliger« var inddraget under Værkstedet, og man besluttede derfor at købe egen Grund paa Blegdamsvej Nr. 60 og der at opføre en ny tidsvarende Værkstedsbygning paa 2 Etager med Smedie, Maskinrum og Dampskorsten. De nye Lokaler toges i Brug i Efteraaret 1884. Foruden den nye Bygning raadede man over en ældre Mellebygning, der benyttedes til Stald, Staallager og Modelsnedkeri og en mindre Villa beliggende ud mod Blegdamsvej, dels benyttet til Kontor dels til Beboelse for Nielsen.

N. og W. bliver Fabrikanten.

Under de nye Forhold udviklede Smedeværkstedet og det lille industrielle Etablissement sig til en regulær Fabrikvirksomhed. En hel Del nye Maskiner var anskaffet, som Drivkraft havde man en Dampmaskine paa 16 H. K., og der var indrettet Højsejls gennem alle Værkstedbygningens Etager.

Der var hermed skabt et solidt Grundlag for en rig Udvikling af Produktionen.

Og Udviklingen lod ikke vente paa sig, den ene Ordre paa store Maskinleverancer, særlig til Hærens Værksteder, var næppe ekspederet, før den anden indløb, og Firmaet havde da allerede kort efter, at det var rykket ind i

de nye Lokaler, over 40 Svende foruden en Mængde Arbejdsfolk og Lærlinge i sin Tjeneste. Som man ser, er det allerede i Midten af Firserne en temmelig betydelig Virksomhed — inden 20 Aar efter Grundlæggelsen!

Kampen om Verdensmarkedet begynder.

Det var mere end man kunde forlange, at Mænd som Nielsen & Winther, der havde faaet deres Uddannelse under de gamle patriarkalske og snævert lokalprægede Produktions- og Afsetningsforhold, skulde være i Stand til i et lille Land som vort og med ret be-

bejdede efter bedste Evne paa at bringe deres Firma i Overensstemmelse dermed. Hovedvirksomheden bestod i Udførelsen af Enkeltordrer paa Værktøjsmaskiner, hvor der i hvert enkelt Tilfælde maatte tages Hensyn til Kundens specielle Ønske. Dette fordyrede Fremstillingen umaaeligt og gjorde det vanskeligt at konkurrere med udenlandske Fabrikker, der beherskede Verdensmarkedet paa Grundlag af Massefabrikationen af særlige Typer. Naar man kan sælge f. Eks. 100 Maskiner af en enkelt Slags, kan hver af disse naturligvis leveres langt billigere, end naar man kun — ifølge Bestilling — skal levere en enkelt saadan Maskine. Men indenfor et lille Land som Danmark var der ikke et tilstrækkeligt stort Marked for den Massefabrikation af de mange forskellige Typer, som kunde medføre Prisbillighed og Konkurrencedygtighed med Ulandet. Derfor havde dette Firma, som saa mange andre danske Firmaer, Besvær med selv indenfor det danske Marked at klare sig i Konkurrencen med de billigere udenlandske Fabrikker. Dette var man kun i Stand til ved at gøre Kvaliteten langt bedre, hvad der jo imidlertid forøgede Produktionsomkostningerne og formindskede Udbyttet.

Til Trods for alle Vanskeligheder voksede Virksomheden dog Aar for Aar, og Aarsomsætningen nærmede sig i 1886 de 200,000 Kr. Da Mangelen paa Driftskapital til Trods for Chefernes beskedne Levefod stadig var følelig, optog man end paa Firmaets Konstruktør, cand. polyt. P. N. Holst som tredje Interessent mod et Kapitalindskud paa 75,000 Kr., hvilket var samme Sum, som Nielsen og Winther hver havde indstaaende i Firmaet paa det Tidspunkt. Ingeniør Holst, blev Aaret efter sendt til England, hvor han studerede det nyeste indenfor Værktøjsmaskinindustrien, hvilket senere kom Firmaet udmærket til Gode.

Gode Tider.

Firserne og Begyndelsen af Halvfemserne var gode Tider for Firmaet. Der indløb store Bestillinger fra de danske militære Etablissementer, Ordre, som i mange Tilfælde medførte den indbringende Massefabrikation, man saa gerne vilde paa. Og saa fra flere af de betydelige danske Firmaer, der i disse Aar udviklede sig saa

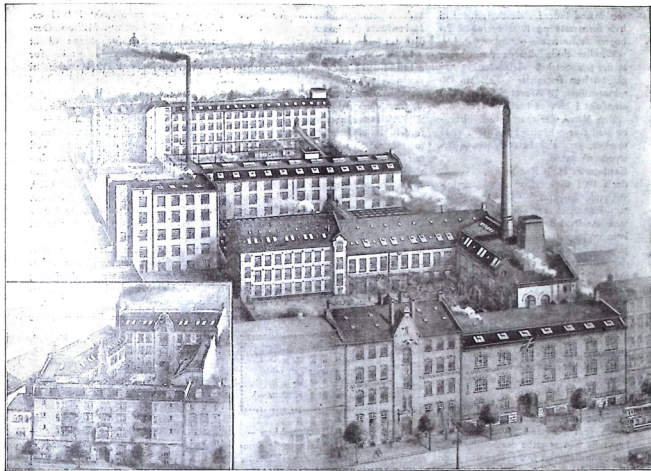

Kaptajn F. H. J. Rambusch,
Selskabets administrerende Direktør.

grænsede Hjelpekilder at optage Konkurrencen paa Verdensmarkedet — i en Tid, hvor Storindustrien fører sin voldsomme og ubarmhjertige Kamp med Videnskabsmanden i Værkstedet og Nationaløkonomen paa Administrationskontoret.

Og det blev da heller ikke disse to udmærkede Mænd, som endeligt skabte Verdensfirmaet med den sindrige og hypermoderne Organisation, der bragte Firmaet Sejre og Berømmelse paa Verdensmarkedet.

Men de forstod saa udmærket selv Udviklingen begge to, hver paa sit Omraade — Nielsen paa det tekniske, Winther paa det merkantile, og de ar-

Virksomheden 1917: Udsigt over et af Firmaets Industricentre.

frødt, indløb store og indbringende Ordre, og det lykkedes desuden virkelig Firmaet at faa oparbejdet en ikke ringe Eksport til Udlandet af sine udmærkede Specialiteter f. Eks. Værktøjsmaskiner, Drejebænke, Hesteskomaskiner, Høvlmaskiner, Boremaskiner osv. Det var særlig det russiske Marked, man forsøgte at trænge ind paa — hvad der senere er lykkedes over al Maade.

Men forstod de nu aldrende dygtige Chefer end Vejen frem, saa raadede de dog ikke over den store Kapital og vilde sikkert ikke have kunnet gennemføre den moderne Organisation, der maa danne Grundlaget for en effektiv Konkurrence paa Verdensmarkedet i vore Dage.

Tidens Princip var Stordrift, hvilket medførte de store Kapitalsammenslut-

ninger, man kalder Aktieselskaber. Da Bevægelsen i Midten af Halvfemserne naaede her til Landet, forstod de tre Interessenter straks de store Fordele, Dannelsen af et Aktieselskab vilde medføre, og man enedes da om at foretage denne radikale Forandring af Firmaets Rammer.

Aktieselskabet dannes.

Det nye Selskab dannedes den 15. September 1897 og kom til at hedde »Aktieselskabet Nielsen & Winthers Værktøjsmaskinfabriks. Aktiekapitalen blev ansat til 650,000 Kr., hvoraf der, inden Indbydelsen til Aktietegningen udgik, var tegnet 350,000 Kr. (antagelig af det gamle Firmas tre Chefer, der saaledes havde Aktiemajoriteten og det afgørende Ord paa Generalforsamlingen!) Nielsen, Winther og Holst blev

alle tre Direktører (for det ny Aktieselskab. —

Det blev en stor Tid. Firmaet nu gik i Møde. Hele Organisationen blev reorganiseret og i Løbet af faa Aar moderniseret indtil de mindste Enkelt-heder. En betydelig Stab af dygtige Ingeniører og Forretningsmænd blev knyttet til Firmaet, der i de sidste 20 Aar ustandsælt har udvidet sig med den ene Fabriksbygning større end den anden.

Nye Tider nye Mænd.

De gamle Chefer kom intet særligt til at udrette i det store Reorganisationsarbejde, der stod for Døren i det nye Aktieselskab. Deres Livsværk var afsluttet — et godt og dygtigt Stykke Arbejde havde de gjort og stod nu som nogle af de største og mest an-

sete Mænd indenfor dansk Industri til hvis fornemste og mest energiske Pionerer de hørte.

Winther døde allerede Aaret efter, at det nye Selskab var stiftet, 59 Aar gl., Nielsen fratrædte i 1901 sin Dirigererstilling, 70 Aar gl., (døde i 1906) efterfulgt i 1907 af Ingeniør Hlost.

Den Mand, der snart skulde blive — og stadig er — Sjælen i den store Virksomhed, var Selskabets daværende Bestyrelsesformand,

Kaptajn F. H. J. Rambusch, der i 1905 blev udnævnt til administrerende Direktør for Selskabet. Kaptajn Rambusch var egentlig uddannet med Arkitekt-Banen for Øje, men kom under Aftægten af sin Vernepligt, halvt mod sit Ønske ind paa den militære Løbebane. Her var det imidlertid rent praktisk Administration, der kom til at lægge Beslag paa hans Interesse og Evner, og han viste sig hurtigt at være en Organisator af høj Rang. Da han blev valgt til Formand i Selskabets Bestyrelse, var han Underdirektør i Artilleriet og Chef for Hærens Laboratorieværksteder, hvor han allerede havde et betydeligt og dygtigt Arbejde bag sig.

Det blev imidlertid snart Firmaet, som erobrede hele hans Interesse. Allerede som Formand for Bestyrelsen begyndte han at gribe usædvanlig hurtigt og initiativrigt ind i selve den daglige Ledelse af Firmaet. Man mærkede ham paa alle Omraader, omformende, nyskabende og regulerende. Han rejste personlig til Rusland, hvor han skabte nye glimrende Afsetningsmuligheder, knyttede værdifulde Forbindelser og vendte hjem med betydelige Ordre. Intet Under var det derfor, at det Ønske blev levende indenfor Bestyrelsen at knytte ham til Firmaet som administrerende Direktør — som øverste Chef for hele Virksomheden.

Kaptajn Rambusch' Arbejde og Betydning for Firmaet vil der ikke her ved denne Lejlighed blive Plads til at skildre i Enkeltheden, men nogle faa Tal vil sikkert ogsaa tale bedre end mange Ord. Han har i Løbet af et Dusin Aar gjort Firmaet til en sindrig, fint funktionerende, højmoderne Kæmpemekanisme og gennem mange lange Rejser rundt i hele Verden knyttet værdifulde Forbindelser og skabt udmær-

kede Afsetningsmuligheder for denne Mekaniskes Produkter.

I 1905—04 androg Arbejdsstyrken 120 Mand. I 1912 var der i Selskabet beskæftiget ialt ca. 300 Funktionærer og Arbejdere, og der benyttedes 235 Maskiner i Værkstederne. I Begyndelsen af 1915 beskæftigedes ialt 540 Mand fordelt paa 29 Fabrikker med Arbejde for Firmaet og samtidig et lignende Antal i Firmaets egne Fabrikker. I Slutningen af 1915 beskæftigede Firmaet selv 700 Arbejdere, medens andre 500 Arbejdere beskæftigedes i andre Fabrikker med Arbejde for Firmaet. I Slutningen af 1916 beskæftigedes alene i Firmaets egne Fabrikker 1200 Arbejdere, til hvilke der i Aarets Løb var udbetalt 2,142,000 Kr. i Arbejdsløn — desuden var der betalt Gage til 160 Funktionærer. —

I 1904—05 nærmeste Aarsomsættningen sig til $\frac{1}{2}$ Million Kr., i 1910 var

den oppe paa ca. 870,000 i 1911 ca. 1,200,000, i 1913 ca. $2\frac{1}{4}$ Million. Deretter kommer Krigsforholdene ind at spille en kæmpemæssig Rolle for Omsætningen, der i 1914 daler til 2,140,000 Kr., men til Gengæld i 1915 stiger enormt til 10,145,000 Kr. og i 1916 til 12,167,000 Kr. — sidste Aar gik vende et Udbytte paa 30 pCt. —

Aktiekapitalen er gentagne Gange forøget med vældige Summer. Ved Selskabets Stiftelse var den som bekendt 650,000 Kr. 1906 blev den udvidet til 1 Million 1915 til 1,500,000, hvoraf 500,000 udstedtes som Friaktier, 1916 til 3 Millioner, og endelig i Foraaret 1917 forhøjedes Aktiekapitalen til $4\frac{1}{2}$ Million Kr. —

Det er Tal, som taler deres simple, klare Sprog om en dansk industriel Virksomheds glimrende Udvikling og om danske Mænds dygtige og energiske Arbejde!

T. Fr.

DEN LITERÆRE RUBRIK

(REDAKTØR: TORSEN FREDERIKSEN)

En god Bog med i Rygsækken — Sommerferien og da specielt Sommerlejlivet skal jo være Friluftsliv og Spejderøvelser og Strabadser og Soppen i Strandkanten fra Morgen til Aften — Gudbevare!

Men alligevel!

Den støjende Morskab i Flok og den voldsomme "Kropsnydelse" kan ogsaa virke trætende selv paa faa Dage — og det kan være en udsøgt Fornøjelse af og til at slentre bort fra Lejpladsen med dens Skraal og Hallej, bort ad en stille Sti til en ensom, fredfyldt Plet for at tilbringe en hyggelig Time med en god Bog.

Denne "Sport" burde dyrkes i langt videre Omfang end det i Almindelighed er Tilfældet. En saadan stille Time i et væst Selskab paa en idyllisk Plet er en sand Lækkerbidsken midt i et primitivt og robust Lejliv og er, naturligvis særligt for den mere modne Del af Ungdommen, en af de skønneste Sider af Lejlivet.

At den gode Bog kun hører de lange Vinteraftener til og har en be-

hagelig Lænestol og en lun Kakkelskrog til nødvendig Forudsætning er en stor Misforstaaelse.

Den burde være en ligesaa almindelig Udrustingsgenstand som Stegepanden og Kogekarret.

Husk det, naar du pakker din Rygsæk til den store Sommerferie — tag en god Bog med i Rygsækken!

Ungdommens Svømmebog.

En rigtig Feriebog.

Der er en Bog, som i ganske særlig Grad hører Sommeren og Ferien til. Det er Svømmelærer Frederik Christensens udmærkede Bog "Ungdommens Svømmebog". I et livligt og fornejligt Sprog fortæller her alt, hvad man kan ønske sig, at faa at vide om Svømning og om Livredning, og desuden skildres en hel Mængde danske Redningsheltes kække Bedrifter. (Hasselbalch).

Diemers Fører over Nordsjælland.

Paa Steen Hasselbalchs Forlag er udkommen et Par gode smaa Hæfter med Tur gennem Nordsjælland — og forsynet med fortraffelige Kort.

De anbefales som udmærket nemme og praktiske. Man vil med større Udbytte foretage Ture i Nordsjælland, naar man har disse smaa Fører og Raadgivere med i Lommen.

Bøgerne og Menneskene.

I godt Selskab —

Den unge engelske Forfatter Patrick Macgill fortæller i sin Bog »Den røde Horizont« om Livet ved den engelske Front i Nordfrankrig bl. a. følgende om disse »Barbarers« Huleboerliv:

»Det er sjældent, jeg føler mig til pas i noget af disse underjordiske Rum. Hulen minder om Graven; man har Jorden over sig, der er Orme, og Luften knuger En for Brystet. Dog har jeg truffet et Par Stykker, hvor jeg befandt mig vel. En af dem var en lækker lille Enkeltmandshule; der fødte jeg mig som min egen Herre. Om Natten, naar jeg var blevet afløst og ikke var oplagt til at sove, satte jeg mig til at læse i en god Bog. Jeg havde låvet en Hylde i det vaade Ler over mit Hoved, der satte jeg Lyset, trak Fortiæren for Døren, et kosteligt Tæppe fra et Slot i Nabolaget, sad nogle Minutter og iagttog Skyggernes Leg henover Loftet, lyttede til Kanontordenen udenfor, og tændte saa en Cigaret og gav mig til at læse. Gamle Montaigne er ikke noget daarligt Selskab i saadan en Jordhule. Vi snakkede fortroligt og venskabeligt sammen om Sagerne, tværs gennem Tid og Rum, som saa tit før. Jeg har læst ham atter og atter; et helt Aar igennem tog jeg et Kapitel hver Aften, først i et Pensionat i Glasgow, saa paa et kongeligt Slot, endelig i mit irske Hjem; nu fornyede jeg Bekendtskabet her i Montaignes eget Fædreland, i en lille underjordisk Hule. Ved Daggry, naar Bajonetterne klierede ude i Skyttegravnen, lukkede jeg Bogen og spændte Opmærksomheden paa: Træd an! —

Krigerlivet har mange ejendommelige Sider i vore Dage!

De ledige Øjeblikke —

Den berømte amerikanske Forfatter Sweet Marden skriver i sin fortællende Bog »Jeg vil fremad«:

»Gladstone har hele Livet igennem en eller anden lille Bog i sin Lomme, for at intet ledigt Øjeblik skulde gaa tilspilde; hvad maa saa vi andre med jævne Evner ikke ty til for at redde de kostbare Øjeblikke fra Forglemmelse? Hvilken Dadel ligger der ikke i et saadant Liv mod de Mænd og Kvinder, der odsler Maanedre, ja selv Aar, tankeløst bort, medens »den store gamle

Mand« som en Gnier rugede over selv de ubetydeligste Øjeblikke. Mængden stor Mand har vrisset sit Ry fra tilfældige Minutter, som andre, der altid gaar omkring og undrer sig over deres Mangel paa Evne til at komme frem, ligegyldigt kaster bort.« —

En kostbar Bog —

Den store franske Forfatter Montesquieu sagde engang til en Ven om et af sine Værker:

»Ja, De vil have læst det i Løbet af et Par Timer, mens det har kostet mig saa meget Arbejde, at jeg er bleven hvidhaaret deraf.« —

»Den røde Horizont«.

En glimrende Bog om Livet ved den engelske Front.

Indenfor Krigslitteraturens Omraade er »Den røde Horizont«, som er skrevet af en ung engelsk Soldat og Forfatter under Pseudonymet Patrick Macgill, bleven en stor Succes. Denne Bog hører til dem, der ikke behøver at anbefales i Pressen — den anbefaler sig selv fra Mand til Mand, og den er da ogsaa herhjemme allerede udkommen i 8 Tunde Eksemplarer.

Den maler med de friskeste Farver baade de lyse og de mørke Sider af Livet ved den engelske Front i Nordfrankrig og giver en glimrende Skildring af den engelske Tommy.

De staar saa lyslevende for En, disse kække unge Fyre med det lystige Humør, som aldrig nogensinde svigter, selv under de mest morderiske Kampe og de største Farer. Man kommer til at kende dem ud og ind, synes man, ja, man kommer ligefrem til at holde af dem som gode Venner. Naar en af dem falder, er det ikke langt fra, at man kommer til at føle oprigtig Sorg — indtil man husker, at det kun er en Bog, man sidder og læser, og at man hverken er med selv eller er hans Kammerat.

Men naar man lukker Bogen for, ler man, at man forstaar meget mere af Krigen — og man er kommen til at hade Krigen og det meningsløse Myrderi en Kende mere. T. Fr.

vandt Imprimeret
TELTE Teltdug
amerikansk Armydug
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

BUDKONTORET

„Phalthan“

Telefon Centr. 12,370 — Gothersgade 113.

København Husgerningskontor,
Nansensgade 16, Stuen.
anviser overalt unge, flinke Kvinder til Vask, Opvask, Rengøring, Strykning, Kogning og Servering samt midlertidigt Kokke, Enc- og Stuepige, Nattevagt samt Sygepleje. Telf. Byen 6070 X. Fru J. JENSEN.

Hvorfor gaa til Strøgets Barber?

naar der findes Frisørsalon
3, Tornebuskgade 3.

Vestmanegadens

Første Kls. Viktualie- & Delikatessforretning, anbefales med alt til koldt Bord. Specialitet: Skilpadde og Salater, alt egen Tilvirkning. Altid stort Udvalg i Konserver, Værelsebringes. Erhædligst Tlf. Am. 448 x. VIGGO ANDERSEN

Sølvgade Kvarterets

Rulleforretning

har altid Tøjet færdig som
lovet. Tøjethentes og bringes
Tlf. By. 1102 u.

Sølvgade 104.

Automobil-Blikkenslager-Arbejde.

Nye Kølere i alle Størrelser. Skærme leveres i alle Faconer. Benzinholdere og Bundskærme leveres. Alle Reparationer udføres. Ældste Specialværksted i Branchen.

S. S. ANKJÆR, Studiestræde 13.

Møbelforretningen

»Phalthan«

Telf. 12,370 — Gothersgade 113

Specialitet:

Lædermøbler og Gardiner

V. GRIMSTAD

STEEN HASSELBALCHS FORLAG

Alle raske Drenge og Piger
bør læse:

**UNGDOMMENS
SVØMMEBOG**

Af FR. CHRISTENSEN

Pris: 2 Kr.

Bogen er rigt illustreret og beretter bl. a. om,
hvordan unge Redningshelte har gjort sig fortjent
til Belønning af Carnegies-Fondet.

Naar I ligger i Sommerlejr læs da:

Øvre Richter Frich:

»De knyttede Næver« — »Kondoren« — »Guldaaren« — »I Polarnattens Favn«
»Kanonernes Sjæle«.

Uundværlig for en Spejder er

Diemers Fører over Nordsjælland, I-II

med farvetrykt Kort. — Pris 1 Kr. pr. Stk.

STEEN HASSELBALCHS FORLAG